

מילים שורצות לבגעת

ה. פרוד

100
שנים

בית ישראל

מכון

הד בשיח והחינוך למען ילדינו ועל הצעירים במצב סכון

מילים
שרוצות
לגעת

מילים שרוצות לגעת

שירים: ה. פריד

**THE MAURICE AND VIVIENNE WOHL
CHARITABLE FOUNDATION**

כריכה: כ. אלבז
עימוד ועיצוב: א. מלכה
עריכה לשונית וניקוד: ש. זיידמן

© כל הזכויות שמורות
נדפס בישראל - 2014

הקדמה

במיזם החינוכי "אליף", לשיפור מסוגלות המורים לקידום הלמידה וההתפתחות של תלמידיהם בקהילה החרדית, החל מסע מרגש ומחמם את הלב. במסע פגשתי באנשי חינוך מקצועיים המחויבים לתלמידיהם, גם כאשר אלו מתקשים להשתלב ברוח החינוכית של בית הספר. מיזם "אליף", המשותף לאשלים-ג'וינט, משרד החינוך - האגף לחינוך המוכר שאינו רשמי וסמינר מרכז בית יעקב, מכון להצמיח עשייה חינוכית המקדמת את הלמידה וההתפתחות של כלל התלמידים בקהילה החרדית.

את ה. פריד, מחברת חוברת השירים "מילים שרוצות לגעת", הכרתי כאשר התקיימה תוכנית בהנחייתי להתמחות הדו-שנתית ליועצות חינוכיות להתערבות פרטנית ומערכתית עם תלמידים במצבי מצוקה וסיכון במסגרת המיזם "אליף", שבה השתתפה המחברת. ה. פריד מעניקה ביצירתה מילים הפותחות צוהר לנפש הצעירים והמבוגרים ולמפגש המצמיח שביניהם, ומגלמות את עומק המחויבות של איש החינוך המשמש כמשענת חיה המעניקה מרחב פוטנציאלי לגדילה והתפתחות לכל הנפשות המעורבות.

השירים הם תזכורת לכוחות הנפש שלהם נדרש האדם כדי לגבור על מועקות החיים במקום שאלה יגברו עליו, וזאת מתוך אמונה ותקווה למחר חדש. ביסוד יצירה זו, עומדת התפיסה החינוכית הפסיכו- חברתית¹, לפיה - כדי לחלץ את התלמידים מקפאונם ולהביאם לשינוי

1 את התפיסה החינוכית הפסיכו-חברתית גיבשתי בעקבות עשורים של פרקטיקה חינוכית אפקטיבית הערבה לרווחתם ולהתפתחותם של תלמידים החווים מחסומי למידה והשתלבות, ובעקבות מחקר לדוקטורט על מאפייני הפרקטיקה החינוכית והפדגוגית האפקטיבית עם תלמידים תת-משיגים החווים מחסומי למידה והשתלבות (3002, x0M). בעקבות המחקר התגבש מאגר ידע עשיר המקשר בין דיסציפלינות שונות (פילוסופיה, פסיכולוגיה, סוציולוגיה וחינוך) והוא משלב מושגי יסוד, שיטות, אסטרטגיות וכלים יישומיים לקידום עשייה חינוכית בבית הספר בקרב ילדים ובני נוער החווים מחסומי למידה והשתלבות ובקרב הוריהם. התפיסה מביאה בחשבון גם את המחנכים והמטפלים ומיועדת להכשירם מבחינה מקצועית ואישית, כדי שיצליחו לצייד תלמידים אלו בכלים שיאפשרו להם להתגבר על המכשולים השונים העומדים בדרכם, להשתלב בחיי בית הספר ולממש את יכולותיהם באופן מרבי. עיקרי התפיסה מופיעים בספרים ובמאמרים רבים.

בתפיסתם את עצמם כלומדים, צריך שיתקיים קשר משמעותי ביניהם לבין מחנכיהם והוריהם. המילים מאפשרות לגלות שלעתים, אין לנו שמץ של מושג מה מסתתר מאחורי הילדים והמבוגרים שאינם הולכים בתלם, אך כשפנינו מופנות אליהם אין אנו יכולים עוד להתעלם. שם טמון ראשית הסיפור שמתגלגל ומקבל תפנית.

ד"ר פלורה מור, ראש תחום פיתוח תכניות חינוכיות אשלים - ג'וינט, ויוזמת תוכנית "אליך"

הקדמה

תחילה ברצוני להודות לד"ר פלורה מור, ראש תחום פיתוח תכניות
חינוכיות אשלים - ג'וינט, ויוזמת תוכנית "אליך"
- אשר זרעה, עודדה ואפשרה את ההוצאה לאור של ספר השירים.

במפגש עם ילדים ונוער בסיכון
אנחנו באופן הפשוט ביותר
נלחמים על החיים.
מדובר ב"דיני נפשות" של ממש,
ויש על הרצף גוונים אפלים...
לתהום אין גבול!
ובתוך האינטרקציה של היחסים
במפגש עם הסיכון, חייבת להתרחש
התפתחות עצמית של הסמכות המגדלת,
שהרי אין אפשרות להעניק חיים
ללא מגע עמוק באיכות החיים
וללא אינטרוספקציה וצמיחה אישית.
בתוך מעגל הצמיחה מובן המושג
של "נלחמים על החיים" ברובד העמוק שלו;
חיי הנפש, תנועה עמוקה שאין בה גבול
לעומק, לאושר ולעושר שלהם אפשר לזכות.
זאת תנועה שאין לה מילים...
דווקא המפגש עם הסיכון
גורם לנו לגעת במקומות ה"אבניים"
והלא מפותחים של עצמנו.
המגע כרוך בכאב, ממש כמו לידה.
בתוך הרצון להניע ולהחיות את נפשם,
אנו זוכים להעשיר ולהחיות את נפשותינו.
ההתרחשות מתקיימת ללא הפוגה...
מי יתן !

רואים אותי - הילד

מָפֶל הַחֲזִיתוֹת

- שִׁיר פְּתִיחָה -

מָפֶל הַחֲזִיתוֹת,
אָבִי,
שָׁבָה אֲנִי אֵלֶיךָ
תְּשׁוּשָׁה וְזוּעָקֶת!
מְכִילָה בְּקֶרְבִי
סְבִלוֹת יְלָדֶיךָ
כְּאִשׁ מִן הַתְּפֹת.

מָפֶל הַחֲזִיתוֹת,
אָבִי,
חֲזֹרֶת עֲדֶיךָ.
כְּמִהָה לְשֵׁטֶף
אֲבִיךָ דָרְכִים
וְהִסְתָּרָה
שֶׁל אֵינְסִפּוֹר רְבָדִים
מֵרַחֲמֶיךָ.

שָׁם,
כְּנִימָה בְּחֶדְרִי,
מְסִרָה שְׂרִיזוֹן וְהַגָּנָה.
מְזִילָה נְאֻדִי דְמָעוֹת,
וְשָׁבֵר שֶׁל כְּאֵב עֲמֹק.
לוֹחֶשֶׁת
מִמַּעֲמָקִים:
אָבִי,
עֲזֹר לִי כָּאֵן!
לְחֶשֶׁף הִסְתָּרָה,
לְהַתְּמַלֵּא בְּאוֹרְךָ,
לְלַטֵּשׁ יְהִלּוּמֶיךָ!

וּלְפַתֵּעַ,
 יוֹרְדִים מִכָּל
 קְצוֹת תִּבְּל
 טְלִיתוֹת שֶׁל חֶסֶד.
 לְבָנוֹת, צִחוֹת כִּשְׁלֵג,
 מְעַדְנֹת רְכוֹת אֶת
 אִשׁ הַמְּלַחֶמָה,
 מְזַכֵּירוֹת
 מִסַּע הָאֲמוּנָה...

מְכַל הַחֲדִיתוֹת, אָבִי,
 שָׁבָה אֲנִי אֵלֶיךָ
 לְשָׂדוֹת מְכֻשְׁטִים.
 מִתְּעַתוּעֵי חֲדִית,
 נֶעֱטַפְתָּ בְּטִלִית,
 מְנִיחָה רֵאשִׁי
 עִמָּךְ בְּתוֹךְ חִיקֶיךָ,
 וְזוֹכָרָת
 שְׂאֵתָה הוּא בְּעַל הָרְחִמִים,
 אֲדוֹן כָּל הַמַּעֲשִׂים.
 רַחֵם שְׁלֵא אֶשְׁכַּח,
 חוֹסֵה נָא עַל עַמְּלֶךָ
 לְמַעַנְךָ אֱלֹקִים חַיִּים!!!

הַמְעִיל

הַמְעִיל שְׁלִי הוּא אֲנִי,
 כָּךְ אֲנִי אוֹמֵר לְמִי שְׁתַּחֲמֶה,
 מִדּוּעַ אֵינִי מוֹרִיד אוֹתוֹ בַּכֶּתֶה.
 כְּמוֹ כָּל הַיְלָדִים,
 לְעֵתִים גַּם לִי חֵם בַּכֶּנִּים,
 אֲךְ בַּלְעָדָיו אֲנִי מִתְגַּעְגַּע,
 לְתַחוּשֵׁת הַמוֹגְנוֹת שְׁחֲבֵרֵי חוּוִים.
 הַמְעִיל שְׁלִי
 הוּא הַמָּקוֹם שֶׁבוֹ אֲנִי יְכוּל לְהִיּוֹת.
 כָּךְ אֵינְכֶם יְכוּלִים לְרֹאוֹת
 שְׂאִין לִי הַגָּנוֹת,
 שְׂאֲנִי שְׂקוּף וְרִיקָנִי,
 וּבְכֻלֵּי אֵינְנִי אֲנִי!

אֲנִי לֹא מַגְזִים.
 אַתֶּם אֵלֶּה שְׂאֵינְכֶם יְכוּלִים לְהִבִּין,
 כִּי לְבַבְכֶם אֵינוֹ שָׁבוּר לְאֶלֶף רְסִיסִים.
 בְּזַכּוֹת הַמְעִיל
 אֵינְכֶם רוֹאִים...

תְּשַׂמְחוּ שְׂאֵינְנִי מוֹרִיד אוֹתוֹ,
 כִּי גַם לְכֶם זֶה לֹא נָעִים.
 הֲרִי אַתֶּם מַעְדִּיפִים
 לֹא לְרֹאוֹת,
 וְרַק לְחַשֵּׁב שְׂאֲנִי מְשֻׁנָּה.
 אַתֶּם מַעְדִּיפִים לוֹמֵר
 עִם בֵּת צְחוּק:
 "מָה יֵשׁ לַיֶּלֶד הַזֶּה?"

נְהַנִּים לְהַבִּיט עָלַי בְּבוֹז וּבְנִכּוּר,
אֵיךְ אָנִי חוֹפֵן אֶת רַאשֵׁי בַּטְעוּר.
אָז לְכָחוֹת תִּפְסְיֶקוּ לְשֵׁאל אוֹתִי:
"אֵיךְ לֹא חָם לָךְ?" וְעוֹד שְׂאֵלוֹת מְעַצְבָּנוֹת,
כִּי כְּלָנוּ יוֹדְעִים אֶת הָאֲמֶת:
זֶה לֹא בְּאֲמֶת מְעַנִּין אֶתְכֶם!!!

הַפְּעִיל - מְקוֹם

לְפַתַּע נְהִיָּה לִי חַם,
מְרַחֵב פְּנֵימֵי מוֹגֵן.
בְּעֵינַיִךְ מְרַגֵּישׁ מְקוֹם,
רוֹצֵה לְלַמֵּד הַיּוֹם!

לֹא אוֹהֵב אֶת בֵּית הַסֵּפֶר,
אֶךְ רוֹצֵה לְהִיּוֹת לְיָדְךָ.
לֹא יוֹדֵעַ, מִדּוֹעַ
הָעוֹלָם הַיּוֹם מְחִיָּךְ.

חֲזַרְתִּי לְשַׁחֵק עִם כָּלֶם,
אֲנִי יֶלֶד רָגִיל.
הַיּוֹם כְּשֶׁהָיָה לִי חַם,
הוֹרְדָתִי אֶת הַפְּעִיל!

שְׁנֵי מִכְתָּבִים לְמוֹרָה - (מֵאֵת הַיֶּלֶד מִ"הַמְּעִיל")

מִכְתָּב 1

אֶת חוֹשְׁבֵת שְׂאֵת מְבִינָה,
וְנוֹתֵנֶת לִי מְקוֹם.
אֶת רוֹאֵה הַתְּקֻדָּמוֹת,
מְעוֹדְדַת כָּל יוֹם.

אֶתְמוֹל לֹא הִגַּעְתְּ,
הָיָה יוֹם חֶפְזִי.
עָלִי לֹא הִגַּנְתְּ,
זֶה הָיָה בְּנִפְזִי.

לְחֻבְרִים בְּכַתָּה,
זֶה שְׁנֵי לֹא קָטָן.
בְּעֵבוּרֵי זֹאת תְּחוֹשֶׁה,
שְׂאֵנִי לֹא מוֹגֵן.

הָאֵם מְחַר תְּשׁוּבִי,
וְאֵהְיָה כְּמוֹ אֶתְמוֹל?
לֹא מְבִטִיחַ, לֹא יוֹדֵעַ,
אֲנִי לֹא יְכוּלִּי!!!

אֶת חוֹשְׁבֵת שְׂאֵת מְבִינָה,
דְּמַעוֹתַי נִחְלָיִים.
כְּשֶׁאֶת מְקַשִּׁיבָה,
גַּם לָךְ אֵין מְלִיִּם...

זֶה לֹא סֶפּוֹר פְּשׁוּט
שֶׁל תְּלֻמִּיד וּמוֹרָה,
אֶת חֵיבַת לְדַעַת
שׁוֹב, אֲמָא לֹא תִזְרָה!

מכתב 2

אז מה את אומרת
היום כשאני מבלבל,
שאתמול היה טוב
וחבל וחבל....

את רוצה בשבילי,
שאהיה כמו כלם.
אבל תביני,
אנא מסך תביני,
זה עדין מקדם!

כשאת מתבוננת
עמוק בנפשי,
את יודעת את האמת:
כשאת משאילה לי
את מקומי
אני גדל באמת!

אנא, אל תתיאשי ממני.
אני זקוק למקום בעולם.
תביני, המורה, זה הטיג
שאני בבקר קם!

ילד מזוּדָה

אָמָא שְׁלִי
 הִיא אָמָא אוֹהֶבֶת,
 מְבַשֶּׁלֶת אֶכָּל טְעִים.
 טוֹב לִי בַּבַּיִת. נְעִים,
 וַיֵּשׁ גַּם מִמְתַּקִּים.
 אָז לָפָה כְּשֵׁיֶשׁ חֲתָנָה,
 רַק אוֹתִי לַדּוּדָה שׁוֹלְחִים?

אָמָא שְׁלִי
 סִבְלָנִית, מְקַשִּׁיבָה
 וְלֹא נוֹתֵנֶת מַכּוֹת.
 כְּשֶׁאֲנִי מְשִׁתּוֹלֵל
 הִיא נוֹכַחַת, נוֹתֵנֶת גְּבוּלוֹת.
 אָז לָפָה כְּשֶׁאֲחִי לֹא נִרְגָּע,
 בְּעֵינֶיהָ נִשְׁזַרְת דְּמָעָה?

כְּשֵׁיֶשׁ אוֹרְחִים,
 זֶה לֹא מִתְאַיִם.
 נוֹתְנִים לִי אֶת
 הַתִּיק הַגָּדוֹל.
 בַּיּוֹם שֶׁשִׁי בְּבַיִת סִפָּר,
 אֲנִי לֹא מְכַסִּיק לְאֶכָּל.
 בְּשֶׁבֶת שׁוֹב אֲנִידֵד,
 עַל רֵאשֵׁי יְדֵית,
 מְפֹשׁ כְּמוֹ מְזוּדָה.
 לְבִי נִמְלֵא חֲרָדָה.

אָמא שְׁלִי הָאֲחֻרָת,
לֹא תִמִּיד יִדְעָה
לִי לְדָאג.
לֹא הִיוּ מְחַתְקִים,
וְלֹא מְשֻׁחָקִים,
אַךְ אֵלֶיךָ תִּמִּיד
אָעֲרָג!

הַשָּׂרוּף

לָאָן אַתָּה הוֹלֵךְ?
 לֹא יוֹדַע...
 מָה לּוֹמְדִים?
 לֹא קְשׁוּר אֵלַי...
 מָה קָרָה לִי בַּפְּנִים?

אַתְמוֹל כְּשֶׁהֲלַכְתִּי לְשׁוּמְקוֹם,
 הִסְתַּכַּלְתִּי עַל הָאִשׁ הַבוֹעֶרֶת
 עַד לָרִיסִים וְלַגְבוֹת...
 זֶה כּוֹאֵב?
 כֵּן, קֶצֶת כּוֹאֵב,
 אֲבָל מְרַחֲמִי וְזָלוּן.
 אֲנִי יִקְהֶה לְכֹאֲבִים,
 כִּי מִשְׁהוּ שָׂרוּף לִי בַּפְּנִים.
 אֵיךְ אֲנִי אֶסְבֵּיר לָךְ...
 שְׁבַפְּנִים זֶה יוֹתֵר כּוֹאֵב מֵאִשׁ,
 שָׂאִין לִי אִמּוֹן שְׁיִשׁ מִיִּשְׁהוּ בְּעוֹלָם
 שְׁמֻסָּגֵל לְהִצִּיב לִי גְבוּל.
 נִרְאָה לִי שֶׁהָאִשׁ הוֹלֶכֶת,
 לְשָׂרוּף אֶת כָּל הַגְּשָׁרִים.
 אֲנִי רוֹצֶה לְהִתְבּוֹנֵן וְלִרְאוֹת
 אֶת גּוֹנֵיָהּ,
 לְכַנֵּי שְׂאֵהֶכֶךְ בְּעֵצְמִי
 לְהִיּוֹת עֶכָר וְאַפְּכָר...

הַשָּׂרוּף - מְשֻׁחָק שֶׁל הַכְּנָעָה

לְפָתַע
הַרְגָשִׁתִּי מִבֶּט מְלִיטָף,
כְּמוֹ לְחִלּוּחִית שֶׁל מַיִם
בְּמָקוֹם יָבֵשׁ מְאֹד...
אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ מָה זֶה,
אֲךָ בְּלֵב שְׁלִי הוּא זֶע,
כְּמִה לְמַגֵּעַ,
נִרְגָּשׁ!

אֲנִי מְקַבֵּל אֶת הַגְּבוּל
בְּמִשְׁחָק שֶׁל הַכְּנָעָה.
הוֹלֵךְ לְדַרְכִּי, מִתְאַדָּה,
רוֹאֶה וְאֵינוֹ נִרְאֶה...
אֲנִי אֲמַשִּׁיךְ בְּדַרְכִּי,
הֵם כְּבָר יִשְׁכְּחוּ מִפָּנָי.
אֵיזוֹ תַעֲזוּזָה לְחֹדֶר,
מִפֶּשׁ עַד אֵלַי.
הֲלֹא תִדְעוּ,
אֲנִי כְּבָר יָמָת חַי...

פְּתֹאוֹם,
יֵשׁ דְּרִישׁוֹת,
וְלִהְיוֹרִים כְּאֵלוֹ אֲכַפֵּת.
"לָאֵן אַתָּה הוֹלֵךְ?"
אֲבֵא שׁוֹאֵל,
וְאִמָּא מְעִיכָה מִבֶּט.
הֵם עוֹד יִשְׁכְּחוּ מִפָּנָי,
כִּי אֵינֶנִּי קַיִם.

אַנִי מֵת חַי.
תַּעֲזְבוּ אוֹתִי וְדִי!

מִי הַעֵז,
לְפֹלֵשׁ לִי אֶל תּוֹךְ הַבוּעָה?
כָּאֵלוּ בְּאַמַּת אֲכַפֵּת לָכֶם
שָׂאֲנִי מֵת בְּלִי מוֹדָעָה!
אַנִי לֹא טַפֵּשׁ כְּזֶה,
שִׁמְאַמִּין לְמַבְט חַד פְּעָמִי.
עֲזְבוּ אוֹתִי בְּשִׁקֵּט,
הֲרִי אַנִי לֹא מַכְרִיעַ בְּדַרְכֵי.
לְמֹת פְּחוֹת כּוֹאֵב מְשׁוֹב לְהַפְגֵּעַ.
כָּבֵר אֵין אוֹתִי!!

הַשְּׂרוּף - זֶה סִפּוּר יוֹתֵר עָמוּק

אַתֶּם מְכַתִּיעִים אוֹתִי,
מְבִיטִים בִּי מְחַשְּׁכוֹת.
שׁוֹמְרִים עָלַי שְׁאֵלְמַד,
דוֹאֲגִים שְׂיִהְיוּ לִי גְבוּלוֹת.

אֶז לָמָּה אֲנִי עֹדֵן,
לֹא מֵאֲמִין?
מִדּוּעַ אֲנִי
מִתְפּוֹצֵץ מִכַּעַס
מִבְּכָנִים?

תְּבִינוּ, זֶה שְׂטָחִי
לְחֹשֶׁב שְׂזַהוּ הַסִּפּוּר.
תְּאִירוּ בְּכֹפֶס,
תִּלְתֵּם מְמַדִּי,
כִּי שְׂיִהְיֶה לָכֶם בְּרוּר.
זֹאת לֹא נִסְתָּה,
אוּ צִיּוֹן בְּתַעֲוֶדָה.
כֹּף אֵינְסִטְלָטוֹר מְשַׁחֵר סְתִימָה.
אַתֶּם רַק בְּמִשְׁחָק שֶׁל הַקְּשָׁבָה;
תְּבִינוּ,
זֶהוּ סִפּוּר יוֹתֵר עָמוּק!!!

הַדְּבִי שֶׁלָּךְ

תָּנִי לִי יָד, אָמָא,
אֲנִי מְפִחַד לְהִיּוֹת בְּלֻעָדֶיךָ.
"אַתָּה גָּדוֹל", כָּךְ אַתָּה אוֹמְרָת,
אֲבָל בְּלִילָה כְּשֶׁאַתָּה לְבַד,
אַתָּה רוֹצָה שְׂאִישׁוֹן קָרוֹב אֵלַיךְ.
כִּמוֹ הַדְּבִי שֶׁהָיָה לָךְ,
כְּשֶׁהָיִית קִטְנָה...

אֲנִי לֹא יִכּוֹל בְּלֻעָדֶיךָ,
כִּי אֵינֶךָ יִכּוֹלָה בְּלֻעָדִי.
יֵשׁ שָׁם חֶלֶל שְׂנֵפֶפֶר,
וְאוֹתוֹ מִתְּפַקֵּידי לְמֵלֵא.
אָז אֵיךְ אַתָּה רוֹצָה,
שְׂאֵלְךָ לְבֵית הַסֶּפֶר???

מי ירגיע אותי?

אני זקוק בכל רגע
למשהו חדש
שאותי ימלא, יאתגר.
אך כשאני אליו מגיע,
כבר חושק במשהו אחר...

גם אפוא דורשת,
ואבא רוצה
מגון פעולות
ללא גבול.
אין לנו רגע בבית,
אין רגשות.

אין אוכל להסביר
אין הכל מתרחש,
מפוש בקצב של אש.
לא יודע מי אני והיכן,
לעצור? נשמע מסוכן.

מי יעצור ויראה אותי,
ויצר לי מקום בעולם?
הכל כל כך ארעי,
אני כלי מרוקן.

אַנִי לֹא מִבֵּין

אַנִי לֹא מִבֵּין,
 אֵיךְ זֶה קוֹרָה:
 הַיִּיתֶם כָּל כָּךְ רְגוּעִים,
 בְּרַגַע שְׁאַנִי מִגִּיעַ,
 אַתֶּם יוֹרְדִים מֵהַפְּסִים...
 מִי יִתֵּן לִי גִלְגֹל הַצָּלָה,
 בָּיִם הַגָּדוֹל הַסּוֹעֵר?
 מִי יַעֲנִיק לִי הַכָּלָה,
 מִי יִהְיֶה לִי גֹדֵר?

כַּמֶּה מְתוֹךְ הָאֵינְסוֹף,
 לְמִי שְׁהוּ שְׁאוֹתֵי יֶאֱסֹף.
 גַּם לַנְּחֻשׁוֹל הַגָּדוֹל, הַנּוֹרָא,
 בַּסּוֹף מִגִּיעַ הַחוֹף...

מִי יִבִּין אֶת
 הַסְּחָרָה הַנּוֹרָא,
 וַיִּסְכְּוּ לָתֵת לִי גְבוּל.
 אַנִי מִטְרִיף אֶת כְּלָם
 וְתוֹכִי חִלּוּל...

אָבֵא

כַּפֹּה אָנִי שְׂמִיחַ
שְׂשֻׁבְתָּ אֶל חַיִּי.
פְּתָאוֹם נִזְכָּרְתָּ
שֵׁישׁ לָךְ בֵּן...
...

כַּפֹּה אֶהְבֶּה יֵשׁ לָךְ בַּלֵּב,
וְכַפֹּה רָצוֹן אֲמַתִּי לְתֵת
וְלִמְלֵא אֶת הַחֶלֶל
שֶׁנִּפְעַר כְּשֶׁהִלְכָתָּ...
...

אִז לָפֹה
כָּל הַמְּפֻלְצוֹת שֶׁבָּעוֹלָם,
בָּאוֹת אֵלַי בַּלֵּילָה
וּמַעֲרָעְרוֹת אֶת חַיִּי?
מִדּוּעַ אָנִי מְבַלְבֵּל
וּמִכֹּה אֶת הַיְלָדִים
בְּבֵית הַסֵּפֶר???

אוּלֵי אֵלֶּה הַזְכָּרוֹנוֹת
שֶׁשׁוֹטְטִים כְּמוֹ נַחְשׁוֹל
אֶת הַמַּעַט שֶׁנִּשְׁאָר לִי,
לְאַחַר שֶׁנִּתְּתָּ מַכּוֹת
לְאָמָא,
וְלֹא חֲשַׁבְתָּ עָלַי...
...

רק עֲכָשׁוּ וְשָׁבְתָה
וּמְלֵאוּ לִי תִשְׁעֵי שָׁנִים,
אֲנִי מִבֵּין מִבְּכָנַיִם
שֶׁהָרַסְתָּ לָנוּ אֶת הַחַיִּים,
דִּקְאָה וְשִׁחַזְתָּהּ
וַיֵּשׁ לָךְ אֹר בְּעֵינָיִם.
דִּקְאָה עֲכָשׁוּ,
אֲנִי רוֹצֵה לְמוֹת...

זאת לא סתם צעקה

שקט!

אני צועק בכל הכחות.

מי יתן לי קצת שקט,

לכל הרוחות!!!

אפא שלי צועקת,

לא מצליחה להכיל

את הבקר שרק התחיל...

כל האחים בולעים פדורים

כדי שיהיו רגועים...

די כבר, שקט!

אני צועק על הילדים בפנה...

עוד לא נרגע לי הבקר,

שהתחיל ללא כל שליטה.

מי יוכל להבין,

פנה אני מתאמה

למעט מרחב אמת...

לשקט שבו כלום לא קורה

כדי שאנשם, שאהיה...

נדמה לכם שאתם מבינים,

את עמק המצוקה.

אני יוצא מדעתי,

זאת לא סתם צעקה!!!

זאת לא סתם צעקה - מרחב

במרחב שמעבר לזמן
הרגשתי את השקט שבך.
מחלחל אלי כחמצן,
לפתע אני חש מוגן...

אני רוצה לנשם
את השקט הזה
עמק אל תוכי.
לפתע נבנה בי,
מרחב של שפיות
ללא נים של עצבות!

עזרו לי בתוך עולם מטורף,
לאתר מרחבים של עצמי.
אני חלש כעלה נדף,
השיבו את ילדותי!

קִבְצוֹן רְגִשִׁי

כְּשֶׁאֲנִי רוֹאֶה דָּלֶת
אֲנִי מְקִיֵּשׁ עָלֶיךָ בְּהִסְסָנוּת,
אוּלַי מִיִּשְׁהוּ יִסְכִּיִם לְכַתֹּחַ לִי???
אֲבָל כָּלֵם אוֹמְרִים: "לֹא עֲכָשׁוּ
תַחֲכֶּה בְּסִבְלָנוּת"...

כְּשֶׁהַחֲבֵרִים יוֹצְאִים לְשִׂחָק,
אֲנִי רוֹצֶה לְגַעַת.
הַכֹּל מִתְרַחֵשׁ כָּל כּוֹן מִהָר,
וְאֲנִי רוֹצֶה מְאֹד לְרַכֵּשׁ לִי חֵבֶר,
אֲךֹּ הֵם אוֹמְרִים לְמוֹרָה:
"אֵיזָה נוֹדְנִיק!"

כָּל מִי שֶׁשׂוֹאֵל לְשִׁלּוּמֵי,
אֲנִי מְסַפֵּר לוֹ בְּשִׁטָּף,
לְכִנֵּי שְׂיִלָּךְ.
הַכֹּל תְּמִיד מְאֹד זְמַנִּי,
וְאֲךֹּ אֶחָד לֹא נִשְׁאָר
לְגַמְרֵי שְׁלִי.

מִי יִצְלִיחַ לְעַצֹּר,
וּלְבָנוֹת בְּעִבּוּרֵי
אֶת גְּבוּלוֹת בֵּיתִי הָאֲבוּד?
מִי יִסְכִּיִם לְהֶאֱמִין
שֶׁפַּעֵם הֵייתִי יְלָד חָמוּד?
עֲדִין לֹא אֲבַדְתִּי תְּקוּהָ.
וְאַתֶּם!?

קבֿצָן רגֿשִׁי - אֲנִי יִכּוּל לְהִיּוֹת

אֲנִי לֹא מֵאֲמִין:
הִיא עֲנִתָּה לִי!
הֲרִגִישָׁה אוֹתִי מִבְּכָנִים.
דַּבֵּר שְׂפָזָה, לֹא קָרָה לִי:
אֲנִי שׂוֹאֵל, וְעוֹנִים ...

אֵיךְ אוֹכֵל לְהִסְבִּיר:
שְׂאֵלָה וּתְשׁוּבָה
נִשְׁמָע דַּבֵּר פְּעוּט.
לְפִתֵּעַ נִהְיָה לִי מְקוֹם,
אֲנִי יִכּוּל לְהִיּוֹת!!!

אֲנִי פוֹנֶה אֶלֶיכֶם
לֹלָה הַפּוֹגָה,
וְאַתֶּם כְּאֵלוֹ עוֹנִים.
מְמַשִּׁיכִים אֶת הַפְּצִיעָה,
וְאוֹתִי לֹא רוֹאִים...

אַנִי זֹעִים

אָמָא,
אַנִי זֹעִים עָלֶיךָ,
עַל עֵינֶיךָ הַכְּבוֹיּוֹת.
אַנִי זָקוּק לָךְ,
וְאַתָּה לֹא קִיַּמְת.
אַתָּן לָךְ מַכּוֹת!

אַנִי זָקוּן בֶּן שֵׁשׁ,
חָכָם לֹא חוֹשֵׁשׁ.
עָשִׂיר בַּחַוִּיּוֹת,
בְּחֻכְמַת חַיִּים אָנִי מָלֵא,
כִּי לִבֵּד לְמַדְתִּי לְחַיּוֹת.

נִרְאָה לָךְ שְׂאֵנִי מִסְתַּדֵּר,
יֹדֵעַ הַכֹּל לִבֵּד.
אָבֵא אוֹמֵר: "מִתְבַּגֵּר,
יֶלֶד חֹזֵק!"
יִתְדְעִי לָךְ שְׂאֵנִי מִתְפֹּרֵר,
מִזְעֵם וּמַעֲצָבוֹת.
בְּלִילָה אָנִי מְרֻטֵּיב,
מְטוֹרֵף מִבְּדִידוֹת!

מי אני

מי אני,
איפה אני?
בפיג'מה
לבית הספר הולך.
בחורף, בשלג
אין לי גרביים,
כלפי חוץ מחיך.

לא יודע מדוע,
כשהגעתי לכיתה לעשות:
לא כך התכוונתי,
זרקתי כסא
על חבר, ופגעתי
לפני שתפס מחסה...

אין לי תחושות,
גם לא רגשות,
כל יום מחדש נאבד.
במכנסים לכליתי,
מאבד עצמאות.
היכול ילד לגדל לבד???

מי יגידל אותי?

אני מבטיב בך אבא,
מצפה שתהיה לי סמכות,
אתה אוהב ודואג,
אך אינך מבין בהורות.

אתה יושב על כסא,
מנדנד ת'רגלים,
וכשאני מתפרק
צועק עד שמים!

"ילד רע", אתה אומר,
ואני מתכוץ מבפנים.
רוצה להיות ילד טוב,
מבטיח מפעמקים!

מי גידל אותך אבא?
אני מפוש מסקרן,
האם כבר גדלת?
או שעדין הנך קטן?

אני בן שבע שנים,
ורוצה לעתים
להניח ראשי בתיקה.
היכול אתה להאזין?
היכול אתה להבין?

זַרְקָתִי אֶבְנִים

זַרְקָתִי אֶבְנִים
 סֶתֶם... עִם חֵבֶר.
 הֵם כְּעֵסוּ עָלַי,
 אֲזַקְכֶנִי עַל גִּדְרִי.

לֹא יוֹדַע אֵיךְ לְפָתֵעַ,
 הַכֹּל הִתְהַפֵּךְ.
 בְּכֹלֵל לֹא הִתְכַוְּנִתִי,
 וְשׁוֹב זֶה הִסְתַּבֵּךְ.

תְּמִיד, אוֹתִי מְאַשִּׁימִים
 וְלֹא בְּאֶמֶת רוֹאִים.
 הֵרַב לֹא עוֹזֵר,
 וְאָמַר - אֶתְּ לֹא שָׁם,
 כְּשֶׁאֲנִי הַבִּיטָה חוֹזֵר!

טוֹב יוֹתֵר לְכֹלֵם
 לְדַבֵּר עַל הַגְּבוּל.
 לוֹ יִפְתַּח סֶכֶר לְבִי,
 בְּיַדֵּי יְהוָה זֶה מִבּוּל!

אַנִי מִתְפַּיֵק

תַּחֲזִיקוּ אוֹתִי,
אַנִי מִתְפַּיֵק.
לֹא יוֹדַע לְאֵן אֶפְנֶה.
תַּחֲזִיקוּ אוֹתִי,
אַנִי מִתְרַסֵּק.
אֵין קוֹל וְאֵין עוֹנֶה.

כָּאֵלוּ הַכֹּל בְּסִדֵּר,
כִּי אָמַא מִמְשִׁיכָה לְשִׁדְר.
אָז לָמָּה אֲנִי לֹא רְגוּעַ?
וּבִתּוֹךְ תּוֹכִי מִתְפּוֹרֵר.
תַּחֲזִיקוּ אוֹתִי.
לִפְנֵי שְׁאֵפֵל כְּמוֹ עֵץ שֶׁעֲכָשׁוּ נֶעְקָר,
עוֹלָמִי הַכֹּף לְרַעוּעַ,
אֲבֹא שְׁלִי נֶעְדָּר.

בְּתַחֲלָה הוּא הָיָה בְּאוֹמֵן,
אֲבָל לָמָּה הוּא לֹא חוֹזֵר?
יוֹם אֶחָד הוּא שָׁב,
דְּאָגָה עַל פְּנֵיו,
וּבִבְקָר הַגִּיעַ שׁוֹטֵר.
אֲבֹא שְׁלִי הָאֵהוּב,
מִי יוֹכֵל אוֹתִי לְהַחֲזִיק?
אַנִי מִתְפַּיֵק, לֹא רוֹצֶה שׁוּם הַסְּבֵר,
רַק לְדַעַת שְׁאֲבֹא חוֹזֵר!

אַנִי מִתְפָּיֵק - מֵאַבָּק סָמוּי

אַנִי לֹא מִבִּין
אִיךָ זֶה קוֹרֶה לִי,
מֵאַבָּק סָמוּי מִתְחוֹלֵל בְּתוֹכִי.
לְפִתְעַ, אִינִי מְסַגֵּל.
תְּחִזִּיקוּ אוֹתִי!

אַנִי שׁוֹב מְשֻׁחָזָר
תְּמוּנָה לֹא נִשְׁכַּחַת:
אַבִּי אָזוּק עִם שׁוֹטֵר.
בְּלִבִּי מִתְעַצֵּם לוֹ הַפְּחָד!!!

מִי יִשְׁמֹר עָלַי
וְיִהְיֶה לִי גִדָּר,
מִי יִשְׁמֹר עָלָיו?
הֲאֵם הַשׁוֹטֵר?

אַנָּא עֲזְרוּ לִי
לְאַרְגֵּן, לְסִדֵּר:
מָה זֶה טוֹב,
מָה זֶה רַע.
עוֹלָמִי מִתְעַרְעֵר,
וְאִמִּי שְׂבִיבָה.

אין לי דבר מלבדיך

אמא,
איך אוכל בלעדיך?
ההתקשרות אינה בטוחה.
כל היום חושב עליך,
ללא הפוגה...

זוכרת,
כשהייתי קטן
איך אהבת ללא תנאי?
שונה היית לאחי.
לגדל כל כך מסכן...
לעיתים סגרת את הדלת.
רוצה להשאיר קטן.
כשאת אינך נפער לו הבור,
הכאב לא מרסן...

אמא שלי אהובה,
כל היום רק בך אהגה,
זקוק נואשות לידך,
אין לי דבר מלבדיך!

עֲזְרוּ לִי לְהֶאֱמִין

אָנִי נוֹאֵק,
וְאַתֶּם אֲדַנִּים אוֹטָמִים,
כְּמוֹ חֵיהַ פְּצוּעָה...
מְתַקְשִׁים לְהֶאֱדִין,
לְצֵאת מִהַבּוּעָה...

נוֹאֲשׁוֹת אָנִי מְחַפֵּשׁ
אֶת מִי שְׂיֻזַּכַּל לְהַחֲדִיק,
אֶת מִי שֶׁלֹּא חוֹשֵׁשׁ,
לְמִי זֶה לֹא יֵדִיק.

חוֹלִים עַל הַבַּיִת שְׂאִין לִי,
לֹא הַפּוֹגָה.
אֲבָא חוֹלָה וְאַמָּא מְפַרְעֵת,
הִיָּתָה גַם אֶהְבָּה.

לֹא מְצַלִּיחַ לְשִׁתְּרָף,
מָה זֶה הוֹרִים פְּצוּעִים.
כְּשֶׁאָנִי מִתְנַגֵּד, מְתַחַצֵּף
זֶה עֲדִין סִימָן שֶׁל חַיִּים.

לֹא יִכּוֹל כְּבָר לְחַוּוֹת,
שְׂאֵתֶם אוֹתִי שׁוֹב דּוֹחִים.
לֹא מְפָסִיק לְשִׁחֲזַר,
לְחַשׁף אֶת הַפְּצָעִים.

דִּי כְּבָר! הַקְּשִׁיבוּ!
הִסִּירוּ אֶת הַהֶגְנוֹת.
הִרְשׁוּ לְעֶצְמְכֶם לְהִרְגִישׁ,
מִשְׁפָּחָה שֶׁל קְרֻבָּנוֹת.

הִכִּינוּ תְּחִבָּשֶׁת בְּגָדָל מְתָאִים,
אֲנִי עוֹמֵד לְהִשְׁבֵּר.
אָנָּה, עֲזְרוּ לִי לְהֶאֱמִין
שִׁישׁ עוֹלָם אַחֵר!

הקְשִׁיבוּ לִי

הקְשִׁיבוּ לִי, הַתְקַרְבוּ
אֶל הַנְּאֻקָּה.
זֶה לֹא נָעִים, אֲנִי מְבִין,
לְשֵׁאת אֶת הַמְצוּקָה.

פּוֹגְשִׁים אֶת הַזַּעַם
הָאָצוּר בִּי
כְמוֹ הַר גֶּעֶשׂ
הַיּוֹרָה אֲבָנָיו.
אַתֶּם לֹא בְּאֶמֶת מְתַחַבְּרִים
לְפָצִיעָה, לַמַּחְסוֹר בְּחַיָּו.

הַפְּסִיקוּ כְּבָר! חֲדָלוּ,
לְהִתְחַפֵּךְ בְּהַגְנוֹת.
הַקְשִׁיבוּ לְעֶצְמִי הַפְּצוּעַ
בְּמָקוֹם לְהַצִּיעַ תְּרוּפוֹת!

אָמָא

איך זעה שפּל הצרות בעולם,
מגיעות הישר לבית שלנו?
ואת עוד רוצה שנתפלל
ושנלמד בבית ספר דתי?

את טובה ואוהבת
ולא אשמה,
אבל מי ישמר עלינו?
את כל כך חלשה.

את זוכרת איך שרחלי
היתה חזקה,
עד שהגיע נחשול
ושטרף את היבשה
האחרונה שהיתה בעולם...

ואין לנו כבר דמעות.
אמא,
פעם לפחות יכלנו לבכות,
עכשו אין כבר דמעות.
אז למה את שואלת,
למה לקחתי ספין לבית הספר?

מָחָר יִגִּיעַ מְבוּל

אָבָא שְׁלִי, בְּבֵיתִי הוּא אוֹרְחִי,
 אֲנִי מְזַמֵּין אֶתְכֶם לְהִכִּיר.
 מְמַרְיָא עַל כַּדּוּר פּוֹרְחִי
 תְּלוּשׁ, מְדַבֵּר בְּאַוִיר...
 כְּשֶׁאַתֶּם מְבִיטִים בִּי
 עַל יְלִדוּתִי,
 אֲנִי נִרְאֶה כְּמוֹ יֶלֶד רָגִיל.
 כְּדָאֵי שְׁתַּעֲמִיקוּ,
 תִּרְאוּ אֶת בְּדִידוּתִי.

אָנָּה, חֲמִלוּ עַל אֲמִי,
 הִיא אֵילָן לְלֵא שְׁרָשִׁים.
 אִם רַק תִּגִּיעַ הָרוּחַ,
 כָּלֵנוּ מִתְרַסְּקִים.

לְמָה אַתֶּם מְחַכְּוִים?
 כְּבָר אֵין דְּלָתוֹת וְחִלּוֹנוֹת.
 הַסַּעַר פָּרַץ לְלֵא גְבוּל.
 מָחָר יִגִּיעַ מְבוּל!!!

תִּרְאֵי אוֹתִי

אָמָא,
 תִּרְאֵי אוֹתִי!
 אֵת רוֹאָה??
 הִנֵּה, אֲנִי אֶעֱשֶׂה חֶזֶק יוֹתֵר.
 אֵת שׁוֹמְעֵת???

לִכְנִי שְׂלֶקְחֵת אֶת הַכִּדּוּדִים
 הַרְגִּישִׁי פְּחוּת מְטֹשֶׁטֶשׁ.
 אֲבָל אֲזֵ,
 צַעֲקֵת וְהִכִּית אוֹתִי
 חֶזֶק כָּל כָּף.
 אָמָא,

אֲנִי מִתְגַּעְגַּע לְצַעֲקוֹת שְׁלֶךְ.
 גַּם הַמְּכֹוֹת לֹא כָּאָבוּ
 כִּמוֹ הַמְּבֹט הַחֲלוּל בְּעֵינָיו!

רוצה להיות נראה - ההורה

הַשְׁתַּקְפוֹת

- שיר פתיחה -

הַבְּקָר נִשְׂאוּ אוֹתִי רַגְלֵי
אֶל הַמַּעֲיָן.
עָרַב שֵׁבֶת,
אֲנִי וּבְתִי
בְּמַעֲלֵה הָהָר.

פְּסִיעוֹתַי פְּסִיעוֹת עֲנָק,
רוֹשְׁפוֹת אֲשׁ וְגַעְגּוּעִים.
וְהִיא -

פְּסִיעוֹתֶיהָ רַכּוֹת,
”חֲכִי לִי, אִמָּא...”
”מַאיִפֹּה הַכַּחוֹת?”

אֲנִי מְחַכָּה,
וְנוֹשְׁמַת אֶת הַבַּיִת.
אִמָּא וּבְתִי,

בְּמַעֲלֵה הָהָר.
מֹול מַעֲיָן פְּרָאִי.
הֵיִשׁ מְלִים שְׂיוֹכְלוּ לְבַטָּא?

אוּלֵי הַעֵץ הַזֶּה,
שְׂכוֹרֵעַ אֶל שְׂפַת הַמַּעֲיָן
וְעַנְפָּיו מְשִׁתְּקָפִים בְּמִיָּתוֹ...
כֶּךָ עֲנָפֵי

כּוֹרְעִים אֵלֶיהָ,
מְשִׁתְּקָפִים בָּהּ
לְנֶצַח נְצָחִים...

מִפְגָּשׁ עִם הָאָב

הבן מדבר בשיר: "אבא"

דְּנִיָּאל שְׁלִי,
 אֵיךְ אָנִי אֲכִיל
 אֶת תְּהוֹמוֹת הַצֵּעַר הַמִּפְכִּים בְּקִרְבִּי?
 לִפְתַּע שִׁבְתִּי אֶל חֵיךְ הַצְעִירִים,
 מִתְמוּטֵט מִרְגָּשֵׁי אֲשָׁמָה,
 מִצֵּעַר עֵמֶק שְׁלֵא אוֹכֵל לְהִיּוֹת בְּעִבְרוֹךְ
 אָב מִחֲזִיק, מִדְרִיךְ וּמִתְקִים
 בְּתוֹךְ מְבוֹכוֹת הַחַיִּים.
 זֶה מִכְּאִיב לִי בְרָמָה מְשִׁתְּקָת,
 מְטַרְפָּת,
 עַד שֶׁכִּמְעַט אֵינִי מְסַגֵּל לְפַעֵל,
 לְהִיּוֹת.

אָנִי אוֹסֵף אֶת שְׁאֵרֵי כַחוֹתִי לְמַעַנְךָ,
 יוֹדֵעַ שְׁאֵתָה זָקוּק לִי בְּאֶפֶן נוֹאֵשׁ!

אֵתָה מְזָכִיר לִי בְּכִבְדוֹת נִפְשֶׁךְ וְגוֹפֶךְ
 אֶת יְלִדוֹתִי,
 אֶת חֶסֶר הַמִּפְגָּשׁ.
 הַמָּקוֹם הַמְּחֻלֵּק הַזֶּה שְׁכָל כָּךְ מִתְאַוֶּה
 לְזָכוֹת לְחִמִּימוֹת, לְאַהֲבָה, לְקִבְלָה, לְשִׁיכוֹת.
 מִתְאַמֵּץ בְּכָל הַכּוֹחַ,
 אֲבָל לֹא נִמְצָא בְּכוֹחֵי...
 נוֹפֵל שׁוֹב וְשׁוֹב אֶל זְרוּעוֹת הַבְּדִידוֹת,
 אֶל לְשׁוֹנוֹת הָרֵעַ הָאֶפֶל
 שֶׁל הַבְּרִיּוֹת,
 הַשָּׂמִים אוֹתָנוּ וְשִׁכְמוֹנוּ,
 לְלַעַג וּלְקָלֵס...

הַיֵּשׁ לָךְ עֲתִיד, יִקְרִי?
הָאֵם יְכוּל עוֹלָמְךָ לְהִרְאוֹת שׁוֹנָה מִשְׁלִי???

אָנִי רוֹאָה אוֹתְךָ נֶעַ בַּפְּרָחַב
בְּתַנוּעוֹת מְסֻבָּלוֹת, חֲסֵרוֹת חֵן.
שׁוֹרֵט אֶת נִפְשֵׁי הַפְּצוּעָה,
בְּכַפְּצֵים שְׂאִין לָהֶם מַרְפֵּא.
הַגִּיעַתִּי הַיּוֹם לְבֵית הַסֵּפֶר, לַמַּגָּרֵשׁ הַמְּנַכֵּר
כִּי־דִי לְזַעַק אֶת הַכָּאֵב מְגֻרֹנָה, מְגֻרֹנִי
וְקוֹלִי נִלְפָּת, נֶאֱלָם...
מוֹל הַמְּרָאָה,

הַמָּקוֹם שֶׁהָיָה מוֹכֵן לְכָגֶשׁ אוֹתִי
אוֹתִי בְּעֶצְמוֹ, כְּמַבְגָּר וְכִילָד.
אָנִי מִשְׁתוֹקֵק לְצֶעֱקָה, לְכַעַס
לְרוֹקֵן אֶת הַזַּעַם הַגּוֹאֵה בְּקִרְבִּי,
לְהַפְּךָ שְׁלֹחַן,
לְהַחֲדִיר לָהֶם, הַמְּיַצְּגִים אֶת שְׂאֵינָם מוֹכְנִים
לְהִיּוֹת

בְּעֵבֶרְךָ קִרְקַע מְגִדְלָת,
אֶךְ מִיְלוֹת הַקְּבָלָה וְהַאֲהָבָה הַכִּנָּה
שֶׁהֵם חֲשִׁים אֵלֶיךָ, (אֲהָבָה שְׂאִין אֶפְשָׁרוֹת לְזַיֵּן)
מְכִיָּקִים מְקֻרְבֵי נֶאֱקוֹת שְׁבֵר!
אָנִי עוֹמֵד לְהִתְפָּרֵק,
עוֹמֵד מוֹל אֵיִם חֲבוּיִים
שֶׁל אֲשֻׁמָּה וְשִׁמְמָה.
אָנִי מִבְּטִיחַ לָךְ, בְּנִי, שֶׁרַק לְמַעַנְךָ
אָנִי מִחֲדִיק אֶת הַיִּבְשָׁה הַמְּצַמְצָמָת
הָאֲחֻרֹנָה שֶׁנִּשְׁאַרָה בְּעוֹלָם,

נָצַב שָׁם כְּמַעַט עַל רֶגֶל אַחַת,
וּמִנִּסָּה לַחֲתוּר נִגְדָה כָּל הַסְּכָיִים
וְלִהְעֵנִיק לָךְ מְקוֹם מוֹגֵן.

אָנִי מְבִיט בְּךָ עִם כָּל תְּהוֹמוֹת הָאֲהָבָה
וְהַחֲמֵלָה שְׂבִקְרָבִי,
וְחוֹנָה אוֹתְךָ נְבוֹןָה, רוֹצָה לְדַחֵף אוֹתִי
לְמַצּוֹלוֹת.
לֹא יוֹדַע מְדוּעַ.
כִּי אָנִי חוֹנָה אוֹתְךָ:
מִתְבַּיֵּשׁ בִּי.

חָשׁ מִחֲנֹק מֵאֲדֵי הַסִּיגְרִיּוֹת הַשּׁוֹרְפוֹת אֶת תּוֹכִי,
מַעֲנִיקוֹת לִי מְעַט תְּחוּשׁוֹת קִיּוֹם.
אוּלַּי אַתָּה סוֹלֵד מִהַמְּקוֹם הַקּוֹדֵר שְׁלִי,
אֲשֶׁר לֹא חָשׂתְּךָ?
נִבְהַל מִדְּמִיוֹן נִכְשׁוֹתִינוּ, מִהַמְּרָאָה,
מִשְׁחִיזר אֶת הַסְּלִידָה,
שֶׁהִיא הַחֲחִיָּה הַעֲמֻקָּה בְּיוֹתֵר, הַמְּתַלַּבֶּשֶׁת
שׁוֹב וְשׁוֹב עַל נִכְשָׁךְ הַצְּעִירָה.

אִז מְדוּעַ שִׁבְתִּי אֵלֶיךָ, דְּנִיֵּאל שְׁלִי?
הֲאִם אָנִי מִשְׁעָן בְּעֵבְרֶיךָ,
אוֹ חֲזִיק לְעוֹלָם הָאֲפֵל
אֲשֶׁר לֹא מוֹכֵן לְהַכִּיל אֶת נִכְשׁוֹתִינוּ?
הֲאִם אָנִי מִחֲזִיק אוֹתְךָ,
אוֹ שֶׁאָנִי דוֹחֵף אוֹתְךָ אֶל הַתְּהוֹם...?

אָנִי מִבֵּיט בָּךְ,
 וּמְחֹל שִׁדִּים מְתַחֲלֵל בְּקִרְבִּי.
 אֶל תִּרְאֶה
 שְׂאֵנִי בְּסוֹף כְּחוֹתֵי.
 אֶל תִּרְאֶה, דָּנִי,
 תַּעֲצֵם אֶת עֵינֶיךָ.
 אַתָּה לֹא חֵיב לְרֹאוֹת אֶת הַכֹּל.
 תִּקְשִׁיב לְאַהֲבָה
 שְׂאוֹתָה אַתָּה כֹּל כֶּן מְתַקְּשָׁה לְרֹאוֹת...
 תִּקְשִׁיב, אֲבֵא'לָה
 אָנָּה, אָנִי כֹל כֶּן זְקוּק לָךְ!!!

אִם לְנֵער בֵּן שְׁלוֹשׁ עָשָׂר חָרָד

אָנִי מִתְבּוֹנֶנֶת בָּךְ, יֶלֶד שְׁלִי
 בְּלֹא מַעַט נִכְוֵר;
 הִנֵּה הַשָּׁנָה אֲתָה רְגוּעַ...
 מְכִילִים אוֹתָךְ שָׁם בְּבֵית הַסֵּפֶר,
 עַל אֶף שְׁאַתָּה לֹא מְרַבֶּה לְלַמֵּד...
 אָנִי לֹא מְבִינָה מָה בִּי כָּל כּוֹן חָרָד
 כְּשֶׁאָנִי פּוֹגֵשׁת אֶת הַיּוֹעֵצוֹת.
 מִן מְנַהֲרָה אֶפְלָה בֵּת אֵינְסִפּוֹר שְׁנִים
 שְׂבָה חֲנוּטִים הַמּוֹן רְגָשׁוֹת...
 אָנִי זּוֹכֶרֶת אֵיזָה תִּינוּק מִדְּהִים הָיִיתִי,
 הָיָה זֶה בְּיָמַימ שֶׁל אֲנִתְפֹּאֲדָה וְזָרִיקָת אֲבָנִים,
 חָרָדָה כֹּה רַבָּה הָיְתָה זְרוּעָה בְּאֵוִיר.
 וְאַתָּה נוֹלְדָת אֶל הָאֵוִיר הַזֶּה,
 הַמְרַעַל בְּשִׁנְאָה וְאֲבִי בְּלִיִּסְטָרָאוֹת.
 הַמּוֹהֵל אֶפִּילוֹ לֹא סִיִּים לַחֲבֵשׁ אֶת פְּצָעֶיךָ,
 נִשְׁאַרְתְּ כָּךְ, מִדְּמָם.
 וְקוֹל מְצִוַּח מְקַרְבִּי: "בְּדַמֶּיךָ חַיִּי"
 "בְּדַמֶּיךָ חַיִּי"

אָנִי מִתְבּוֹנֶנֶת בָּךְ,
 עַל חִיָּיךָ הַצְּעִירִים,
 וְרוֹאֶה אֶת הַקּוּרִים הַנְּאָרְגִים לְלֹא הֶרֶף סְבִיבָךְ.
 אֲתָה מְנַסֶּה לְכַסֵּעַ וְשׁוֹב נֶעְצָר...
 הַחָרָדָה מִתּוֹכָה וְאֵלֶיךָ נוֹלְדָת
 מִשְׁהוּ בִּי נִלְפָת,
 נִזְכָּר בְּכָל כּוֹן הַרְבֵּה רְגָשׁוֹת.
 כָּל כּוֹן הַרְבֵּה רְגָשׁוֹת.

אָנִי רוֹצֶה לְאַהֵב אוֹתְךָ,
 אָךְ זֶה כָּל כֶּךָ מְסֻבָּךְ.
 נִזְכָּרְת אִיךָ וְתִרְתִּי עַל רִפְרִטוּאָר שְׁלֵם שֶׁל רְגָשׁוֹת,
 כְּדִי שְׁאוּכַל לַחְיוֹת אֶת הַחַיִּים וְלִהְצֵלִיחַ,
 לְהִתְחַבֵּר לַעֲשִׂיָה מִתּוֹךְ שְׁלִיטָה.
 נִחְשׂוּלִי עֲנֹק אִימֹו לְהִצִּיף אוֹתִי בִּילְדוּתִי, בְּהִתְבַּגְּרוּתִי.
 וְרַק הֵיכַלְת לְהִתְנַתֵּק וְלִשְׁלֹט,
 לְהִמְשִׁיךְ בְּכָל הַכֹּחַ לְמִרוֹת הַהֲצָפוֹת הַמְּשִׁתְּקוֹת,
 עֲזָרוּ לִי לְהִגְיַע מְחֻזָּקֶת עַד הַלּוֹם.
 אֲז מִדוּעַ כְּשֶׁנּוֹלְדָתְךָ, חֲבִילָה צוֹרַחַת לְלֹא הַפּוֹגָה
 הַכֹּל שׁוֹב חֲזָר אֵלַי וְאֵיִם לְהִצִּיף אֶת הַיְבֻשָּׁה
 שְׁעָלֶיךָ עֲמַלְתִּי בְּכָל הַכּוֹחוֹת...
 אָנִי שׁוֹלַחַת אֶת אָבִא לְקַחַת אוֹתְךָ לְמַעוֹן,
 לְקַחַת אוֹתְךָ לְגֵן, לְבֵית הַסֶּפֶר
 הַכֹּל כָּל כֶּךָ קֶשֶׁה לָּךְ, כָּל הַמַּעֲבָרִים.
 אֵיזָה יֶלֶד רָגִישׁ?!
 אָנִי לֹא מְסֻגֶּלֶת, אָנִי פְּשׁוּט לֹא יִכּוֹלָה.
 כְּמוֹ מְרֹאָה מוֹל הַפְּרָצוּף.
 הַכֹּל קֶשֶׁה לָּךְ, אֵינִי דְבָר אֶחָד שְׁאַתָּה עוֹשֶׂה לְלֹא מְאַבֵּק,
 וְאֵנִי מְסִתֶּפֶלֶת עָלֶיךָ מְרַחוֹק וּמְבִינָה בְּאֶפֶן עֲמֹק:
 אוֹ שְׁאַנִּי מְתַפְּרָקֶת, אוֹ שְׁאַנִּי מְתַנַּתֶּקֶת,
 אָנִי לֹא מְסֻגֶּלֶת לַחֲוֹת אֶת זֶה שׁוֹב.
 אָבִא הוּא מַעֲשִׂי וְרִצְיוֹנְלִי, הוּא יִתֵּן לָּךְ יָד,
 בְּסוֹף אֶתָּה תִּתְגַּבֵּר כְּמוֹ שְׁאַנִּי הַתְּגַבְּרָתִי...

אֲז מִדוּעַ כְּשֶׁהִיזְעָצַת הַבִּיטָה בִּי
 וְהִצִּיעָה לִי לְבֹא לְהִדְרָכָה
 הַרְגִּשְׁתִּי רַעַד עֲמֹק וְחִרְדָּה לוֹפְתֶת?
 אִיךָ הִיא הַרְגִּישָׁה שְׁהַמְּכִתִּח אֶצְלִי?
 וְהֵאֵם הוּא אֶכְנֹ, עֲדִין אֶצְלִי?!?!

כָּל כֶּף הַרְבֵּה מְמַחִים וְאֲנָשִׁים שְׂנֹאוֹ לַעֲזֹר.
 אֲנִי מוֹכֵנָה לְשָׁלֵם,
 רַק לֹא אֶת הַמְּרָאָה הַזֹּאת בַּפְּרָצוּף.
 אֲנִי מְנַהֶלֶת, מְנַהֶלֶת!
 וְהַכֹּל יִכּוֹל הִיָּה לְהִיּוֹת מְאַחֲוִי...
 רַק אַתָּה שׁוֹב מְזָכִיר לִי לְלֹא הַפּוֹגָה
 אֵימִים חֲבוּיִים בְּתוֹכִי הַמְּאִימִים לְהִתְפָּרֵץ וּלְהִצִּיף
 אֶת הַכֹּל בְּפִצְעַ שְׂאִין לוֹ תַחֲבֹשֶׁת בְּגִדְל הוֹלֵם...

תְּהִיָּה שָׁם בְּבֵית הַסֵּפֶר.
 עוֹד שְׁנָה מְנוּחָה.
 לָמָּה הַיּוֹעֵצוֹת אוֹמְרוֹת שְׁנָה לֹא מְסֻפִּיק בְּעֵבוּרָךְ כִּי־
 לְהִתְפַּתֵּחַ?
 אֲבָל מָה אֶתְנוּ? סוּף סוּף אֲנִי חֲנוּ נוֹשְׁמִים, שְׁנָה שָׁל
 הַבְּרָאָה!
 תְּהִיָּה קִצָּת אֶצֶל סָבָא וְסִבָּתָא,
 הִנֵּה אֲנִי כָּל כֶּף רְגוּעָה.
 הַחַיִּים חֲזְרוּ לְסִדְרָם.
 אֲזַ לָמָּה זֶה חוֹזֵר אֵלַי שׁוֹב וְשׁוֹב?
 הַמְּקוֹם הַזֶּה שְׂאִינָךְ מְסֻגָּל לְהִתְמַוִּידֵד,
 הַמְּקוֹם הַזֶּה שְׂמִזְכִּיר לִי אֶת כָּל הַרְגָּשׁוֹת
 שֶׁהֵמְתִי בְּתוֹכִי... וּמְפַחֲדִים אוֹתִי,
 כִּמוֹ הַר גֵּעֵשׁ שְׂעוּמֵד לְהִתְפָּרֵץ
 לְלֹא הוֹדָעָה מְקַדְמָת.
 לָמָּה???

הַיָּאָם תְּשׁוּשֵׁת הַנְּפִישׁ

הַבֵּן מְדַבֵּר בְּשִׁיר: "תִּרְאוּ אוֹתִי"

אָנִי מְתַבּוֹנֶנֶת בְּךָ, בְּנֵי הַיָּקָר,
זוֹכֶרֶת שְׂאֵתָה אָחָד מִתּוֹךְ רְבִיעֵיהָ.
מִתְּנָה עֲצוּמָה שֶׁקִּבְּלָנוּ לְכַנֵּי כְּתִשָּׁע שָׁנִים.
וְרַק אֶתָּה, יַקִּירִי, לוֹמֵד בְּחִנּוּךְ מִיָּחָד...
הַנָּךְ פָּעִיל וְעֲצָמְתִי יוֹתֵר מִכֻּלָּם.
אָנִי נִצְבֶּתת מוֹלָךְ חֲסֵרֵת אוֹנִים,
נִכְפָּשֶׁת עִם תְּהוֹם נִפְשִׁי,
אֵינְסוֹפֹר קוֹלוֹת מְצַוְּחִים מִקֶּרְבִּי:
הָרָצוֹן לְהִגָּן עָלֶיךָ, לְפִצּוֹת אוֹתְךָ, לְקַדֵּם אוֹתְךָ,
וּמְאִידֶךָ מִשְׁתוֹלְלִים כָּל הַשָּׂדִים הַמְּאִיִּמִים
לְהִטְרִיף אֶת נִפְשִׁי הַלְּאָה, הַיִּגְעָה מִמְּבֹכוֹת
הַחַיִּים...

מְתַבּוֹנֶנֶת אֵלֶיךָ מִתּוֹכִי הַשְּׁסוּעַ,
חֲבִלִי שֶׁאוֹל מוֹשְׁכִים אוֹתִי, לוֹפְתִים לְלֵא הַפּוֹגָה
אֶל מְצוֹלוֹת אֵינְסוֹפִיִּים, תְּהוֹמוֹת!
בְּכַחוֹת עַל אָנִי מִתְּאַמְצָת לְשׁוֹב לְמְצִיאֹת,
לְהִתְחַבֵּר,
לְהִיּוֹת אֶפְאָ בְּעֵבְרֶיכֶם, לְמֵרוֹת הַהִתְמוֹדְדוֹת
הַמְּטָרְפֹת
הַמְּתִישָׁה.

אָנִי מְבִיטָה בְּךָ, מִתָּן, כִּפְּהַ חַיִּים יֵשׁ בְּךָ,
כִּפְּהַ חַיִּינִיּוֹת וְצָרְכִים אֵינְסוֹפִיִּים.
בְּבֵית הַסֵּפֶר טוֹעֲנִים שְׂאֵתָה יְלָד מְתוֹק, שׁוֹפֵעַ חַן,
אֶד מְדוּעַ אֵינְנִי מְצַלִּיחָה לְרְאוֹת אֶת זֶה מִתּוֹךְ
עֵינֵי הַטְּרוּטוֹת,
הַמְּשִׁטְשׁוֹת?
אָנִי מִתְּאַמְצָת, כָּל כָּךְ מִתְּאַמְצָת
לְהִתְחַבֵּר, לְהִתְקַיֵּם, לְהִיּוֹת,

אַךְ מִשְׁהוּ בְּךָ שְׂאֵלֵי אֵינִי מְסַגֶּלֶת לְהִתְכַוֵּן,
 מִמִּית אוֹתִי,
 מִיָּאֵשׁ אוֹתִי,
 מִכִּיךָ מִתּוֹכִי יָעַם נוֹרָא!
 אֲנִי מִתְאַוֶּה לְנַעַר אוֹתְךָ בְּכָל הַפֶּחַ,
 וְלִתְבַעַ מִמֶּךָ לְעַצֵּר וְלוֹ לְרַגֵּעַ
 לְהִתְבּוֹן בְּעֵינַי הַלְאוֹת, הַצְּרוּבוֹת בְּכַאֵב,
 וְלִהְתְּאִים אֶת עֲצָמְךָ לְקַצֵּב שְׁלִי וְלוֹ לְחִמֵּשׁ דְּקוֹת,
 כִּי שְׂאֵהֶיָה מְסַגֶּלֶת לְהִיּוֹת אֶתְךָ
 בְּלִי לְהִטְרַף!

עַד שְׂאֵנִי מְגִיֶּסֶת כַּחוֹת מִתּוֹךְ הָאֶפְלָה,
 מִתּוֹךְ מְסוֹךְ הַתְּרוּפוֹת הַפְּתִישׁ,
 מִתּוֹךְ שִׂדָה הַהִתְמוֹדְדוֹת הָאִי־מִתְנִי, הַמְּבַעִית
 בְּתוֹךְ מַחֹל הַשִּׂדִים הַפְּתִירֵשׁ בְּקִרְבִי לֹלֵא
 הַכּוֹגָה...

מָה אַתָּה יוֹדֵעַ עַל הַחַיִּים?!
 מֵאִיכָּה אַתָּה שׁוֹאֵב אֶת כָּל הַחַיִּית שְׁלֶךָ,
 הָאִמּוֹן וְהַתְּקוּהָ?
 אִיזוֹ בְּשׁוֹרָה יֵשׁ לִי בְּעַבְהֶרְךָ יֶלֶד מִתִּישׁ שְׁלִי?
 אַתָּה קוֹרָא לִי, וְעַד שְׂאֵנִי עוֹנָה
 אַתָּה כְּבָר לֹא שָׁם.
 אַתָּה זָקוּק, וְאֵינִי מְצְלִיחָה לְסַפֵּק.
 אַתָּה חַי בְּכָל הַפֶּחַ, וְאֵנִי - מְרוֹקֶנֶת.
 אַתָּה צוֹחֵק בְּקוֹל מִתְגַּלְגֵּל,
 וְאֵנִי שְׂכַחְתִּי מָה זֶה לְצַחֵק.

עם כָּל הַיְלָדִים הָאֲחֵרִים אֶפְשָׁר לְשׁוּחֵחַ,
אֲבָל אֶתְךָ זֶה מִשְׁהוּ אַחֵר.
אֲנִי יוֹדֵעַת, אֲנִי מְרַגֵּשָׁה מָה שְׁאַתָּה צָרִיךְ,
אךְ לֹא מְסַגֵּלְת לְהַעֲנִיךְ לָךְ...
רַק לְרֵאוֹת אֶת הַפְּעֻרִים,
אֶת הָאֵין אֹנוֹת.
וּלְהַשְׁרִיף מִבְּפָנִים!!!

הַשָּׁרוּף - הָאֲבָא מְדַבֵּר

הבן מדבר בשיר: "תראו אותי"

אָנִי שׁוֹמֵעַ אוֹתְךָ
מְדַבֶּרְת, מִקְשִׁיב עִמְךָ מְתוֹכִי.
נִרְאָה שְׂאֵת מְתַאֲרֶת אוֹתִי בְּיַלְדוּתִי.
זוֹכֵר אֵיךְ תְּמִיד לֹא הֵייתִי שִׁיךְ,
מְנַתֵּר מֵעַל הַגָּדָר.
בְּכַתָּה לֹא יִשְׁבְּתִי אֶפְּלוּ רִגְעַ אֶחָד.
בוֹרֵחַ, נוֹרְמוֹת שׁוֹבֵר.

תְּכַסִּיקִי כְּבָר לְתֵאֵר, לְהַסְבִּיר
אֵינִי יָכוֹל לְהַחֲזִיק.
דְּמַעוֹתַי שְׂיִבְשׁוּ כְּמוֹ נַחַל אֶכְזָב,
נוֹשְׁרוֹת כְּמוֹ יוֹבֵל הָעוֹלָה עַל גְּדוּתָיו.

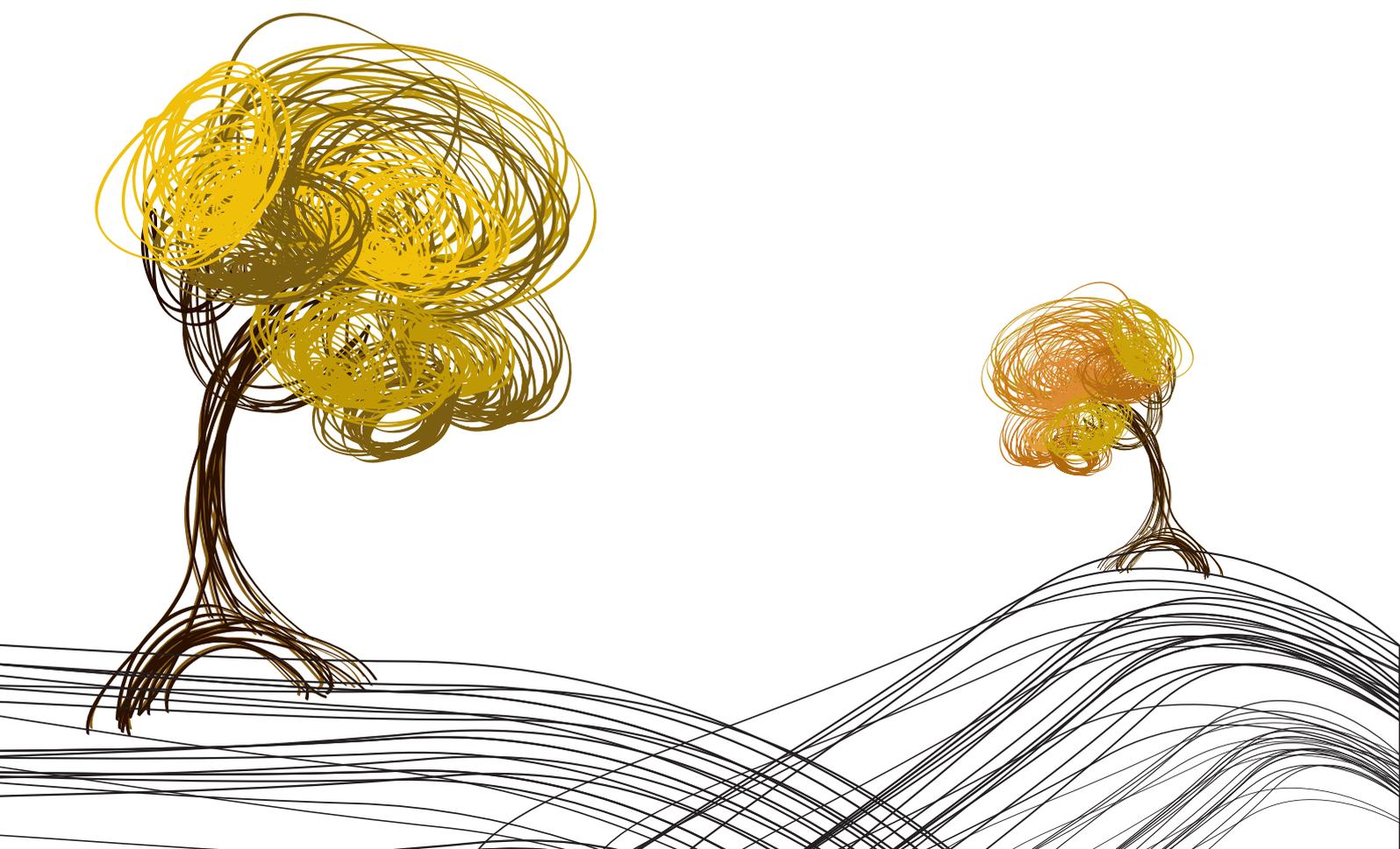
חֲשַׁבְתִּי שְׂגָלִיתִי אֶת אור הַתּוֹרָה,
שְׂמַצָּאתִי מְרֻגָע, מְשֻׁמְעוֹת וְאוֹרָה,
וְהִנֵּה גָדַל לוֹ בְּנֵי הַמְּתוֹק
וּמְזָכִיר לִי יַלְדוּת שְׂהַתְּאַמְצָתִי לְמַחֵק.

אֲזַמָּה אֶת אוֹמְרֶת
עַל הַקְּשִׁיב וְהַרְפוּז,
וְמָה אֵת מְשֻׁחָזְרֶת
דְּכּוּסֵי הַתְּקֻשָׁרוֹת.
לִיצֵר קֶשֶׁר מְשֻׁמְעוֹתִי,
לְשׁוֹב אֶל יַלְדוּתִי?

אָנִי מְתַפְּרֵק מֵהַזְכָּרוֹנוֹת שְׂעוֹלִים וְצָפִים,
מְנַסָּה לְגַיֵּס מְשֻׁאֲבִים רְחוּקִים,
אָנִי מְבִין וְלֹא זָקוּק לְמַלִּים:
הַיֶּלֶד שְׂלִי זָקוּק לְהוֹרִים!

לראות מחדש

פתיחה

גם

בְּתוֹךְ הַפְּסוּת הַזֶּה,
יֵשׁ כָּל כֹּחַ הַרְבֵּה חַיִּים.

גם

בְּתוֹךְ הַפְּרֻדָּה הַזֹּאת,
יֵשׁ כָּל כֹּחַ הַרְבֵּה מְכֻפָּשׁ.
בְּתוֹךְ הַדְּמָעוֹת הָאֵלֶּה,
יֵשׁ כָּל כֹּחַ הַרְבֵּה מְרֻפָּא.
בְּתוֹךְ הַכְּאִב הַזֶּה,
יֵשׁ כָּל כֹּחַ הַרְבֵּה צְמִיחָה.
בְּתוֹךְ מְלַחְמַת הַקַּיִים הַזֶּה,
יֵשׁ כָּל כֹּחַ הַרְבֵּה הַתְּחַדְּשׁוֹת.
בְּתוֹךְ הַפְּקוּם שְׁנַתְּךָ לִי,
יֵשׁ סוּף סוּף הַרְפָּיָה.
בְּתוֹךְ הַלְדָּה הַזֹּאת,
יֵשׁ מְנַגֵּינָה
שְׁלֹא נִשְׁמָעָה מְעוֹלָם!

עצים בשלכת

בדרך אל ביתי
סמטה של עצים בשלכת.
"סמטת הענוה"
אני קוראת לה.
סמטה ללא חלונות ראווה,
רק קולות געגועים
ותחושת המתנה...

מתבוננת בהם,
בגבותם.
זרועותיהם תפלה,
חשופים
לכל טלטה,
לכל רוח סתמית...
חטובים בכאב
ללא מנגנוני הגנה.

במגעי בם,
חובקת גזע עבות
חשוף לכל קרן שמש,
לכל מבט,
חשתי
אגלי חם נגרים
ועצמה...
ויד...

האם גם אני מצליחה
להשיל,
כמוהם,
קלפותי?
האם גם אני
אוכל להשאיר ולהיות
בלי טפת חספוס,
כל כלי שועה
עמקה,
למען ה'?

עץ הלימון

יושבת בגנה שלי,
 יונקת מערוגות הבשם
 אל תוכי.
 ענף של עץ הלימון
 מושיט לי את ידו:
 "תראי אותי!
 כמעט שנה
 שתול פה,
 ואת - בקשי
 שזפכת את גזעי במבט..."

"הוי, באמת, איך גדלת!
 שרשיך עמקים,
 ענפיך מתרחבים,
 צמרתך מפארת
 בדרועות של תפלה...
 מביטה בדרועותיך
 על רקע התכלת,
 ומתגעגעת... כל כך מתגעגעת!"

נכעמת...
 לך עלה ספור משלו.
 הנה העלים פולשים
 אל תוכי
 כל כך מתחננים
 למגע.
 יש הצומחים מעלה
 וכל מהותם תחנה,

וַיֵּשׁ מַעֲטִים
שְׂמֹשׁוֹת וְקָקִים עֲדִין לְאָמָא אֲדָמָה...

מְבִיטָה בּוֹ, בְּעֵץ
הַלִּימֹן,
בְּתַנּוּעָתוֹ,
בְּרִקּוּדוֹ הָעֲדִין עִם הָרוּחַ
וְלוֹחֶשֶׁת:
"אֲנִי אוֹהֶבֶת אוֹתָךְ, עֵץ,
נִגְעַת בִּי הַיּוֹם...
בְּשִׂרְתָּ לִּי
עַל הַהֶשְׁגָּחָה הַפְּרָטִית
לְכָל עֵלָה, לְכָל עֵשֶׁב.

לְעֵתִים אֲנִי רוֹצֶה
לְהִצְטָרֵף אֵלֶיךָ,
לְעַמֵּד מִתְחַנֶּנֶת
לְצַד רְסִיסֵי טַל,
לְהַעֲמִיק שְׂרָשֵׁי
בְּאָמָא אֲדָמָה,
לְהָרִים צְמָרְתִּי, זְרוּעוֹתִי
בְּכֶסֶטוֹפִים
אֶל שְׂמַיִם...

אַךְ תִּפְקִידִי
 רַם מְשַׁלֵּךְ.
 אֶתְהָ -
 בְּשׁוֹרְתְךָ מִדְּהִימָה, מְרַגְשֵׁת,
 וּמְרַעֲדָה,
 אַךְ אֲנִי בּוֹחֶרְתִּי!
 אֲמַנָּם, לְעֵתִים
 הָעוֹלָם מִכְּחִיד וּמְאַיִם,
 אַךְ בְּהִתְקַלְפוֹתִי,
 בְּמַגְעֵי הַכְּנוּעַ
 בְּבוֹרְאֵי -
 יֵשׁ נֶגֶן
 שְׂאִין שׁוֹם סוֹג שֶׁל אֲשֶׁר
 בְּזָה הָעוֹלָם
 שְׂיֻכַּל אֵלָיו לְהִדְמוּת,
 שְׂיֻכַּל אוֹתוֹ לְהַכִּיל!!

מִיָּם חַיִּים

מְבִיטָה
 בְּעֵץ הָזֵה.
 בְּחֻלְקֵי הָעֵיפִים,
 הַלְּאִים,
 הַחֲסוּמִים.
 בְּאֶצְבְּעוֹתַי
 הַלּוֹכְתוֹת
 חֲלוּקֵי נַחַל
 בְּכַחוֹת עֲזִים,
 כִּמְהִים לְרַגְבִּי אֲדַמָּה...

הַיְשׁוּרֵד בְּמִלְחָמַת הַחַיִּים,
 הַיְצְמִיחַ בְּעֶנְכָּיו בְּדִים?

כֶּף גַּם אֲנִי;
 שְׁנַיִם שָׁל לְכִיְתָה,
 שָׁל הַשְּׂרָדוֹת,
 שָׁל לְחִימָה צוֹרְבָת.
 וּלְכַתֵּע,
 מִיָּם חַיִּים זוֹרְמִים
 לְלֹא הַפּוֹגָה,
 מְצַמִּיחִים
 בְּזָרוּעוֹתַי הַסְּדוּקוֹת
 עָלִים יֶרְקִים,
 רַעֲנָנִים, חַיִּים...
 מְמַלְאִים אֶת לְבִי
 בְּשִׁלְל שֶׁל גּוֹנִים.
 מְנִיחָה לַמַּיִם הַזּוֹרְמִים

לְזָרֵם בְּתוֹכִי,
 לְטַהֵר אֶת לְבָי,
 לְמוֹסֵס יְגוֹנִי
 וּמְחִסּוֹמִי.

הַאֲכִל
 לְהַבִּין, יוֹצְרִי,
 אֶת עֵמֶק תְּפִקִּידִי
 הַפְּשׁוּט, הַחִי?
 הַאֲכִל לְהַרְפִּין צְמֻרְתִּי
 אֶל מִימֵיךְ הַחַיִּים
 הַזְּכִים, הַמְּחַיִּים
 וְלְצַמֵּחַ יְשָׁר?
 לְמַעַנְךָ אֱלֹקִים!

נְתִינָה

כְּמוֹ
אֲדוּהַ שֶׁל אֹר
מוֹל יָרֵחַ
וְאִינְסֹפּוֹר כּוֹכְבִים.

כְּמוֹ
גִּגְרָה שֶׁל חוֹל
מוֹל עֲפָרוֹת תֵּבֵל,
מְמַלְכֶת אֶרֶץ מְכֻסִּים.

כְּמוֹ
נְקִיק שֶׁל סֵלַע
חֲשׂוּף, נוֹרָא,
מוֹל מְרַחְבֵי יָרֵק,
שֶׁעֵין לֹא שׁוֹבְעָה...

כְּמוֹ
קֶרֶן שֶׁמֶשׁ חֲבוּיָהּ,
בְּתוֹךְ מָסוֹךְ שֶׁל עֲנָנִים,
מוֹל חֲמָה יוֹקֶדֶת
בוֹעֶרֶת בְּשִׁחְקִים -
כֶּף שׁוֹעֵתִי אֵלֶיךָ
מְלֹךְ רָם וְנִשְׂאָה.
אֵינִי וְתִי,
שִׁכְלוֹתִי
כֹּה זוֹעֶקֶת:
"מְקַצֶּה הָאֶרֶץ אֵלֶיךָ אֶקְרָא"
וְאַתָּה, בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים

מִקְטִין עֲצָמָה,
כָּאֵם אֶל עוֹלָל,
כְּצִפּוֹר אֶל גּוֹזֵל,
כְּאֶמֶן הַיּוֹצֵר
מִתּוֹךְ רִכּוּז נוֹרָא
אֶת יְצִירָתוֹ הַחַד פְּעֻמִּית.
וְאִין קֶץ וְגָבוּל
לְנִתְיָנְתָךְ הָאִין סוֹפִית!!

גִּשְׁתִּים

אָנִי
 עוֹצֵקֶת אֶת עֵינַי,
 וְחוֹנָה אֶת הַזְּרִימָה
 בְּעֵצְמוֹתַי.
 הַכֹּל נָע,
 חִי
 וְיָרֵךְ.
 עָבִים עָמוּסִים,
 מְנִיחִים לַטְּפוֹת
 לַרְדָּת.
 גַּם אָנִי
 בּוֹכָה אֶת עֵצְמִי
 לֵלֵא מְחֻסּוֹמִים,
 לֵלֵא מְחֻשְׁבָּה,
 וְלֵלֵא מְעֻצּוֹרִים.
 בּוֹכָה,
 בְּזְרִימָה
 שְׂאִין לָהּ מְלִים...

יצירה

...וּכְשֶׁאֲנִי
 חוֹלְקֶת בְּדַרְכֵי
 מוֹל שְׁמִיךְ.
 וּבְכֹל יוֹם,
 בְּכֹל רִגְעַ,
 נִבְרָאִים הֵם.
 פּוֹרֵץ נִגּוּן עֲמִק,
 בְּמָקוֹם שְׁכֻבְךָ
 מְלִים אֵין....

הֵינָה,
 רֶכֶס מְשֻׁלָּג שֶׁל הָרִים.
 הֵינָה מְשִׁיחַת מְכַחֹל אֶפֶן,
 יוֹצֵרַת בְּתִכּוֹל מְסַגֶּרֶת שֶׁל לָבֵן.
 הֵינָה עֲנִנֵי נוֹצָה,
 בְּשַׁעַת שְׁקִיעָה בְּשִׁלֵּל גְּזָזִים.
 הֵינָה עֲנִנֵי כְּבָשִׁים,
 צִחִים, רְכִים
 בְּכֹל רִגְעֵם נָעִים,
 יוֹצְרִים וְנוֹצְרִים.

יֵשׁ אֶפֶן יוֹצֵר,
 נוֹצֵר הָרְגַע בְּלֵי מְלִים.
 וְיֵשׁ יוֹצֵר שֶׁבְּכֹל רִגְעַ,
 מְבִטָּא אֶמֶת אַחֲרַת,
 בְּאִינְסוֹף מַעֲשִׂים
 בְּאִינְסוֹפּוֹר רִגְעִים.....

חֹרֶף

אָנִי אוֹהֶבֶת
 אוֹתָךְ, חֹרֶף.
 אוֹהֶבֶת לְנִשְׁם
 מְלֵא רֵאוּתִי
 אֶת הָאֲוִיר הַנָּקִי
 הַחֲדָשׁ, הַיָּרֵךְ...
 אוֹהֶבֶת אֶת הַקּוֹר
 הַחוֹדֵר לְעֵצְמוֹת,
 הַמְעוֹרָר בִּי
 רְצוֹנוֹת חֲבוּיִים,
 כְּמוֹסִים...
 גַּם הַרְבֵּדִים
 הַמְכֻנָּמִים, הַנִּסְתָּרִים
 לְפֶתַע רוּצִים
 לְבִטָּא אֶת עֵצְמָם...
 אָנִי אוֹהֶבֶת
 אוֹתָךְ, חֹרֶף.
 כָּלֵם מְרַגְּשִׁים
 שֶׁהֵם זְקוּקִים לְמָגֵן,
 שׁוֹכְחִים אֶת
 הַיִּכְלֵת הַדְּמִיוֹנִית
 לְהִגָּן עַל עֵצְמָם.
 וְאֵז...
 יְכוּלִים לְהִתְגַּלּוֹת
 תְּעֵצוּמוֹת
 מִן עוֹלָם הָאֶמֶת,
 הַנִּסְתָּר,
 דְּיֻקָּא בְּיָמִים שְׁבָהֵם

הַאֲמַת מְשֻׁלָּכֶת
תַּחַת מַגְפֵי הַגְּאוּה.
אֲנִי אוֹהֶבֶת אֶת הַחֶרֶף,
אֶת הַיָּמִים שְׁבָם
הַרְבֵּדִים הַפְּנִימִיִּים
יְכוּלִים לוֹמַר
אֶת עֲצָמָם!

אמונה

כָּל בְּקָר
 בְּדַרְכֵי
 אֲנִי פּוֹגֵשׁת אֹתָם.
 נִכְפַּעְת מִיַּפְיָם,
 מִשְׁלַל הַגְּוֹנִים,
 וּמִשְׁפַּע הַצִּיּוּרִים.
 רוֹצָה לְאַסֹּכֶם
 אֶל חִיקִי,
 בְּדַרְכֵי...

מִכְּנִימָה
 אֶת עֵמֶק הַחַיָּיה,
 אֶת אֲשֶׁם הַכְּבִיָּה.
 אָדָם, צָהֵב וַיֵּרֶק-
 צְבָעָם עָמָק.
 נִרְעַדַת מִתְהַלִּיךְ הַשָּׁנִי,
 רוֹצָה לְצַעֵק:
 עֲצִים בַּשִּׁלְכָת!

זֹכְרָת,
 אֵיךְ בְּכָל שָׁנָה
 הֵם מוֹשִׁיטִים אֶת עֲצָמָם,
 מִשָּׁנִים אֶת צְבָעָם,
 מִתְנַתְּקִים מִמְּקוֹר חַיָּוִתָם,
 מִשְׁלִימִים עִם גּוֹרְלָם,
 מְרַהֲבִים בְּשׁוּעָתָם.
 עֲלִים בַּשִּׁלְכָת!

מְשֻׁלָּכִים,
 נִפְרָדִים.
 כָּל עֵלָה בְּעֵתוֹ,
 נִפְרָד מִמְּקוֹר חַיָּיתוֹ,
 נוֹשֵׁק לְאִמָּא אֲדָמָה.
 וּבְכָל זֹאת...
 כֹּה עֲצָמְתִי בְּנִשְׁיָרְתוֹ,
 בְּבִשׁוּרְתוֹ!
 וְהַעֵץ,
 שֶׁלֹּא כִּמוֹ בְּנֵי הָאָדָם,
 נִצָּב בְּיָדָד,
 חָשׂוּף לְלֹא עָלְיוֹ,
 תְּקוּפָה כֹּה אַרוּכָה.
 יִמָּאֵז הַסְּתִיּוֹ,
 יַעֲמִיד בְּהִמְתָּנָה,
 לְלֹא מִנְּגִנוֹנֵי הַגָּנָה.
 בְּהִכְנָעָה,
 כָּלוּ תִּפְלָה
 עַד שִׁיזְכֶּה לְהַצְמִיחַ!

נִיָּה מְדַבֵּר

בְּתוֹךְ מְדַבֵּר
הָרִים צְחִיחִים,
מְצוּק נוֹרָא
יָיִם הַפְּלִח...
זוֹרֵם יוֹבֵל
שֶׁל מַיִם מְתַקִּים,
וְעַמּוֹ יֵרֵק
הַפְּתִיחַ
בְּשִׁלֵּל גְּוָנִים.

שׁוֹמֵם מַעַל,
קָדוֹר יֵרֵק,
וַיֵּשׁ מְצוּק
גּוֹבֵל לוֹ בְּשִׁתְּקִים.
יָיִם הַפְּלִח
נְמוּךְ מְכַל קְצוֹת תִּבְּל,
מְדַגֵּישׁ אֶת הַקְּטָבִים,
זוֹעֵק קְצוֹת,
רוֹצֵה לְבָפוֹת
וּלְהַרְפוֹת,
נִיָּה מְדַבֵּר.

וּבְתוֹכִי
נִכְרָם לְפָתַע
חוּט הַמְּקִשָּׁר
אֶת כָּל כְּלוֹ,
הַתִּיר כְּבִלִי,
רִסֵּק בְּרִגַע

עולמות
 שאתם נצרתם,
 הרגשתי כשלי.
 ובתוכי קצוות...
 שממה,
 דממה,
 תחושה של חסרון,
 רוצה לבכות:
 אבי!
 לזעק מתוך הערוץ.
 ומנגד,
 בתוכי מן התרגשות
 של אמת נזעקת
 וצומחת
 ממוקום של הזדבכות...

שוב אותי זכית
 לחוש איניותי מולך
 שוב נחשף מרחב
 ואין עוד מלבדך!
 רוצה לצעק,
 חוה קצוות!!!
 ניה מדבר.

שִׁיר חֶדְשׁ

אָנִי חוֹנָה
 אוֹתָךְ, נַחֵל
 אִיתִי,
 לְאַחַר הַכְּשֻׁרֵת שְׁלָגִים.
 אָנִי חוֹנָה,
 זְרִימָתְךָ אֲדִירָה,
 חֲסֵרֵת מַעְצוּרִים.
 רוֹצָה
 לְזַנֵּק אֶל מִימֶיךָ,
 לְהִטָּהֵר
 בְּשִׁפְעֵי הַדָּהָה,
 חֲסֵרֵת הַגְּבוּלוֹת.
 כְּמִהָה
 לְהִרְגִישׁ הַתְּחִדְשׁוֹת
 בְּכָל רִגְעַי,
 לְלֹא נִים שֶׁל עֲצָבוֹת.
 נִכְסְפֹת
 לְזַעֵק אֶל תּוֹכְךָ
 שְׁאֵגָה
 שְׁאִין לָהּ אֶמְדֹן.
 מְתַאָּה
 לְצִלִּילוֹת חֶדְרֶיךָ,
 הַמְּשִׁתְּנִים
 בְּכָל רִגְעֵי קַיִם.

הַעֲצָמָה
הַזֹּאת, הַפְּתִיחַת
גִּוְעָת בְּכִימִיּוֹתַי,
לוֹמְדַת גְּדוּתִי
מִחֲדָשׁ.
נִפְרָדַת, נוֹלְדַת
בְּתוֹכִי שִׁיר חֲדָשׁ!!!

גְּבוּלוֹת

אָנִי מִקְשִׁיבָה
 לְשֶׁקֶט שֶׁל הַלֵּילָה,
 לְהָרִים הַנִּבְּטִים
 בְּמֵלֵא עֲצָמֹתָם,
 לְגְבוּלוֹתֵיהֶם הַבְּרוּרִים.
 מְנֹסָה
 לְאַתֵּר אֶת
 הַשֶּׁקֶט שֶׁבְּתוֹכִי,
 גְּבוּלוֹתַי.
 הַכֹּל עֵדִין
 רוּעֵשׁ,
 סוּאָן,
 עַל אֶף
 שְׁאַתָּה כָּל כֹּף קָרוֹב...

עוֹצְמָת
 אֶת עֵינַי,
 וְאֵשׁ בּוֹעֶרֶת
 בְּקֶרְבִי.
 אֵשׁ מְתַאֲוֶה,
 נִכְסְפָת
 בְּאֵינְסוֹפּוֹר גְּוָנִים...
 פּוֹרְצַת גְּבוּלוֹתַי,
 מְרַצְדָּת,
 מְתַחַנֶּנֶת
 לְגְבוּלוֹת הַדְּשִׁים!

מולך

אָנִי פּוֹסַעַת בַּנַּחַל,
 הוּא זוֹרֵם,
 וְאֲנִי זוֹרְקוֹת.
 שׁוֹצֵף קוֹצֵף
 אֶת חִלּוּקֵי הַנַּחַל,
 שׁוֹטֵף אֶת כָּל מָה שֶׁבַדְדָרָה,
 וְגַם אוֹתִי...

מְבִיטָה בַּפְּנִים
 הַשְּׁקוּפִים הָאֵלֶּה,
 הַנְּקִיִּים.
 מַחְדִּירָה לְתוֹדֵעֶתִי,
 אֶת הָרְצוֹן הַנּוֹרָא
 לְזָכוֹת לַעֲמֹד כָּךְ
 מוֹלֵךְ.

רקוד עדין

הבקר במפגשי עמכם,
 עצי שלכת נכספים,
 זהיתי
 רקוד של צמיחה.
 היזם על התכלת,
 היתה שוב שמחה.

לא היתה זאת
 התפרצות
 של שמחה בלי גבולות,
 כי אם
 סחרור פנימי
 עמוק מאד.

רקוד עדין
 שעין לא שבעה,
 של רגעי אצילות
 לאחר חשכה.
 זוכרת
 איך הכל היה סגור וקטן;
 עצבות, מבוכה
 וכאב לא מרפן.
 הנה,
 לפתע משהו גועש
 בפנים כה עמוק,
 תהליך מתרחש...

שְׂמֵחָה עֲצוּמָה
 שֶׁל הַתְּחַדְּשׁוֹת וְשִׁנּוּי,
 בְּעֵת הַתְּרַחֲשׁוֹת
 לְמַלִּים אֵין סָפִי.
 לֹא נוֹצֵר הַמְּכַחֵל
 שְׂיָסִיר מַעֲטָה,
 וְלֹא הָאָמֶן שֶׁיִּשְׁכִּיל לְבִטָּא;
 זֹאת שְׂמֵחָה פְּנִימִית
 שְׁלֹא פּוֹרֶצֶת גְּבוּלוֹת,
 עֲמָקָה עַד כְּאֵב
 כָּל צְפוּנוֹתֶיהָ סוּד.

יֵשׁ עוֹלָם נֶעְלָם
 לְעֵתִים מְתַגַּלֶּה,
 עֲמָקוֹ לֹא נוֹדַע
 צְפוּנוֹתָיו מְכֻסָּה.
 וְרַק הָאָדָם
 הֶחְפֵּץ לְעַבְדוֹ,
 יִשְׁכִּיל לְזַעֵק:
 אֵין עוֹד מְלַבְּדוֹ!

זְכֵה אוֹתִי לְדִיק

כְּמוֹ
נֶחַל שְׂאֵבֶד
אֶת גְּדוּתִי
לְאַחַר הַגְּשָׁמִים.

כְּמוֹ
זְרִימָה סוֹאֶנֶת
לְלֹא הַפּוֹגָה,
לְאַחַר הַפְּשֻׁרֹת
הַשְּׁלֵגִים...

כְּמוֹ
לְפִיתָה חֻבּוּיָה
שֶׁל עֵץ עַל יוֹבֵל,
הַמְשִׁיעַ לְרַגְבֵי אֲדָמָה.

כְּמוֹ
שׁוֹעָה שֶׁל אֵילָן
בְּעֶמְק הַסִּבְבָּה,
לְקֶרֶן שְׁמֶשׁ גְּלוּיָה..

כִּף גַּם אֲנִי
מְסִירָה מַעֲטָה
שֶׁל שָׁנִים,
וּבְלִבִּי
מַכְפִּים
מַיִם חַיִּים.
בְּשִׁאוֹן נוֹרָא
נַעֲדָרִי הַסִּתְרָה,
מְחַפֶּשֶׁת גְּבוּלוֹתֵי מְחַדָּשׁ.

לְרַגַע אֹבֶדֶת, תּוֹהָה
 כִּמְהָה לֵיד!ֹ
 בְּתוֹךְ הַזְּרִימָה,
 בְּתוֹךְ הַעֲצָמָה,
 לֹפְתֶת בְּכָל כְּחוֹתֵי,
 בּוֹלְמֶת בְּנֶאֱקָה!!!
 חוֹה בְּכָל אֵיבָרֵי,
 גֶּשֶׁר צַר מְאֹד.
 לְרַגַע כְּלֵי מְחַבְּרָת,
 לְרַגַע נְרַעֲדֶת, נוֹצֶרֶת
 פְּלָגֵי.
 מְשִׁיעַת לְרַגְבֵי אֲדָמָה...

אָבִי, אֹהֲבִי,
 לְמַד אוֹתִי
 לְכַן צְמִרְתִּי אֵלֶיךָ,
 גַּם בְּעֵת שְׂפֵעַ נוֹרָא.
 זִכֶּה אוֹתִי לְדִיק
 שְׂרָשֵׁי בְּעֶמְק הָאֲדָמָה!
 לְרוֹמֵם עֲנָפֵי
 עַד שָׁמַיִם,
 כְּשֶׁבְּתוֹכִי הִידִיעָה
 שְׁהַכֵּל מֵאֲתָרְךָ,
 לְמַעַנְךָ!

כִּמוּ יַעַץ בַּשְּׁלֶכֶת

כִּמוּ
יַעַץ בַּשְּׁלֶכֶת,
עֲצוּב גְּלִמּוּד,
נִרְעָד.

זְרוּעוֹתָיו,
חִטּוּבוֹת בְּכַאֲב,
לוֹחֲשׁוֹת בְּכַמְיָהָ,
תִּכְלָה.

כִּמוּ יַעַץ בַּשְּׁלֶכֶת,
עָסוּק בְּתַמְצִית חַיִּיו,
מְרוֹקֵן מֵעָלָיו,
לֵאל מִנְגְנוֹנֵי הַגָּנָה.

וּבְשׁוֹרְתוֹ
כֹּה עֵמְקָה,
מְהַדְדָת בְּחִזְקָה,
מִמֵּלֵא עוֹלָם שׁוֹעָה!!!

נֶצֶב שָׁם,
כְּלוֹ הַמְתַּנָּה,
מוֹכֵל בְּאַמָּא אֲדָמָה.
כִּימָה לְגֶשֶׁם מְשֻׁמִּים,
לְקָרוֹן שְׁמֵשׁ מְלִטְפָת,
לְהַשְׁגַּחַת בּוֹרָא הַמְדִּיקָת
עַד שְׁיִזְכָּה שׁוֹב
לְהִצְמִיחַ!

שִׁבְתִּי

כָּבֵר
 עָבַר לוֹ שְׁבוּעַ
 שֶׁל חֲשִׁכָה
 וְגַם אֹר.
 אֲנִי
 תְּשׁוּשָׁה וְזוּעָקָת,
 רוֹעֵדָת מִקָּר...
 לְחִמְתִּי עַד כָּלוֹת
 כָּל יְמֹת הַחֹל.
 מְסִירָה אֶת הַלוֹט
 לְמַעַנְךָ, כָּל יְכוֹל.
 אֲנִי יוֹשֵׁבֶת בַּלָּאט,
 מְחַתֵּינָה בְּלִי מְלִים,
 הֵינָה אֶת יוֹרְדָת.
 כְּמַעַט וְהִגַּעְתִּי,
 שִׁבְתִּי!

מְנַחֶמֶת קְמָעָא,
 בְּזִכְרוֹנוֹת הַגָּנָה,
 נִכְסְפָת עַד כָּלוֹת
 לְמַפָּה לְבָנָה.
 הֵינָה כָּבֵר כְּלָנוּ,
 מוֹכְנִים לְקִרְאִיתָךְ,
 הִסְרָנוּ מִסָּרָךְ
 שֶׁל יוֹמִיּוֹם מְפָרָךְ.
 אִיךְ שְׂכַחְנוּ
 לְרֵאוֹת אוֹתָךְ בַּיּוֹמִיּוֹם,
 וּבְכָל זֹאת כָּבֵר בָּאת

נְגִיד הַחֵלוֹם,
שִׁבְתִּי!

הֵן אֶת הַבְּרָכָה
לְכָל יָמוֹת הַשָּׁבוּעַ,
בְּלִעְדֵיךָ אֵין מְנוּחָה.
הַכֹּל כֹּה רָעוּעַ,
עוֹצְרִים מְלָכֹת,
מְאַפְשָׁרִים לְךָ מְקוֹם.
מְסִירִים הַסְתָּרָה,
שֶׁל אָבֶק וְעוֹן.
הֵינָה כְּבֹר הוֹפְעֵת,
וְשׁוֹב מַחֹל הוֹשֵׁעֵת!
שִׁבְתִּי.

וְהֵינָה,
מִגִּיעַ הַרְגַע הַנּוֹרָא.
עוֹצְמַת עֵינַי,
מְדַלֶּקֶה הַנִּירוֹת,
נִמְלָא בֵּיתִי אוֹרָה.
נִשְׁטָפֹת דְּמָעוֹת!
נִטְהַר לוֹ הַלֵּב,
נִשְׁטַף הַפֶּאֶב,
וְאֵשׁ שֶׁל מִמָּשׁ
בוֹעֶרֶת בְּלִבִּי.
גְּלִיתִי שָׁבוּעַ,
הֵינָה אָנִי, אָבִי!
שִׁבְתִּי.

בְּנֵי וְאֲנִי

בְּנֵי וְאֲנִי
 צוֹעְדִים בְּחַרְשָׁה,
 נוֹשְׁמִים
 אֲוִיר יָרֵק.
 "אֲנִי כָּל כֶּף מְתַגַּעֲגַעַת
 לְרִיחַ שֶׁל הָעֵצִים",
 כֶּף אֲנִי אוֹמְרַת לוֹ
 בְּבֵת צְחֹק.
 וְהוּא בְּלִי מְלִים
 נִגָּשׁ לְעֵץ אֶרֶן סְמוּךְ,
 חוֹפֵן עֲנָפָיו,
 לֹא נִרְתַּע
 מִחֲדִירַת מְחָטָיו
 הַמְשִׁתְּרֵבֵבוֹת חֶרֶשׁ אֶל פְּנֵיו...
 לְרַגַע חָבוּק וְנִבְלָע
 בְּעֵמֶק הַחַרְשָׁה.
 בְּנֵי שְׁלִי!
 בֵּין כָּל הָעֵצִים
 הַזְרוּעִים,
 הוּא מִיֵּד יָדַע
 לְאִיזָה רִיחַ אֶרְנִים
 אֲנִי מְתַגַּעֲגַעַת...
 מִשָּׂהוּ בִי
 נִרְעַד לְעֵמֶק,
 מַעֲצָמַת
 הַחַיּוּהַ הַמְשִׁתְּפֹת!
 ...וְהָרוּחַ מְרַגֵּיעָה,
 מְלַטֶּפֶת אֶת בִּדְי הָעֵצִים,

את פנינו...
בני הקטן ואני
צועדים בחרשה,
נושמים לעמק
את עצי הארן.
ידו בידי,
והעולם ריק מבידותי!!!

מלאות

יורדים אנו במוֹרד, אֶל בְּרִיַּת הַמְּשֻׁשִׁים.
 חֲשׂוֹפִים לְנִגְוֵדִיַּת מְרֵהִיבָה שֶׁל נוֹף מְדַבְּרִי
 מוֹפֵר בְּמִים זֹרְמִים
 וְיָרֵק.
 סִלְעֵי בַּדְּלַת אֵימָתָנִים,
 זְרוּעִים בְּעֶצְמָה,
 דּוֹמָמִים,
 וּבַת צְחֹק...
 מְכַנְמִים אֲנַחְנוּ, בְּנֵי וְאָנִי,
 וּבְלִבֵּינוּ בּוֹעֲרִים עוֹלָמוֹת,
 בְּתוֹכֵנוּ רוֹעֲשִׁים הַקְּצוֹוֹת.
 נוֹשְׁמִים לְעֶמֶק אֶת הָאֵוִיר הַיָּרֵק,
 נְמַלְאִים בְּעֶצְמַת הַפְּרָאוֹת הַמְּכַעֲיָמִים, הַקּוֹטְבֵיִם.
 הַסִּלְעִים הַדּוֹמָמִים מְעִידִים שֶׁמִּשְׁהוּ חֲזַק הַתְּרַחֵשׁ כָּאֵן!!
 מְשֻׁקִּיפִים וּמְתַבּוֹנְנִים מֵעַל;
 יְדוּ הַרְפָּה מְמַלְאֵת אֶת יְדֵי הַמְּחֻסְפֹּסֶת, הַבְּטוּחָה.
 הוּא מְרַגֵּשׁ כָּל כֹּף מוֹגֵן בְּתוֹכֵי! אֶסוּף, נְרַגֵּע...
 שֶׁתִּקְנִים אֲנַחְנוּ. אֵין כָּאֵן צֶרֶף בְּמַלִּים.
 הָעֶצְמָה הַדּוֹמָמַת שֶׁל הַפְּקוֹם,
 הַזְּרִימָה שֶׁל הַנַּחַל,
 מְשֻׁשֵׁי הַבַּדְּלַת חֲדֵי הַזְּוִיַּת,
 הַחֲשִׁיבָה עַל הַתְּכֻלִּית,
 הַגֵּעִיגוּעִים
 מְמַלְאִים אֶת לְבַבֵּינוּ עַד אֶפֶס מְקוֹם!!!

לראות מחודש

לְפַתַּע
 מְצַאֲתִי אֶת עֲצָמִי
 בְּיִשְׁמֹן, בְּמִדְבָּר,
 צוֹעֵדֶת בְּחֶרְבָּה,
 לְלֹא תִכְנִית מְכַרֶּת,
 אוּ דְרֹךְ סְלוּלָה.
 מִתְחַנְּנֶת,
 מְשׁוּעֵת
 לְמִישֵׁהוּ מְכָר -
 אוּ אֶפִּילוֹ לְמַפֵּת שְׂטֵחַ,
 שְׁתַּסִּיעַ לִי לְנוֹט, לְנִתֵּב,
 אֶת דְּרֹכֵי הַחֲדָשָׁה.
 מְנַסָּה לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּזִכְרוֹנוֹת הַפָּגִן,
 לְהַעֲזֹר בְּפִילְטְרִים הַמְכָּרִים,
 בְּמַחְשָׁבוֹת, בְּרָגְשׁוֹת
 שְׁעֲזָרוּ לִי עַד כֹּה
 לְשֹׂרֵד.
 וְאַתָּה מְצַפָּה מִמֶּנִּי
 לְלַכֵּת לְאַרְץ חֲדָשָׁה...
 אֲנִי מְרַגֵּשָׁה אֶת הַלַּחֲץ בְּתוֹכִי,
 אֶת קוֹלָךְ נוֹשֵׁף בְּעָרְפִי,
 אֶת הַצּוֹ:
 לָךְ לָךְ!
 אֲנִי פוֹחֶדֶת, אֲבָא.
 נֶאֱחָזֶת בְּעִבּוֹתוֹת הַדְּמִיוֹן,
 בְּרָצוֹן הָעֵז לַחֲבֹק מִשֵׁהוּ מְכָר.
 אֲנִי, רַחֵם!
 הַבְּדִידוֹת מְרַסְקֶת אוֹתִי,

הַעֲפֹרָוּרִיּוֹת שֶׁבִּנְכֹּשֵׁי.
 מִתְאַוָּה לַמְשַׁקְפִּים הַיְשָׁנִים,
 לַעֲדָשׁוֹת הָעִכּוּרוֹת,
 לַצְעִיפֵי הַמְּחַבְּרִים אוֹתִי לְקֶרֶקַע מְצַקָּה,
 מְחַבֶּקֶת, אֵי־תֵנָּה,
 מְסִתִּירָה...
 הָאֲדָמָה רוֹעֵדָת,
 תְּהוֹמוֹת - - -
 אַבָּא !!
 תְּהוֹמוֹת בְּעֵמֶק כַּה־רַב!
 כָּל כֶּן כּוֹאֵב לְהַבְרִיא...
 כָּל כֶּן כּוֹאֵב לְהַבְרִיא!
 אֵינְסִפּוֹר צְעִיפִים מְלַפְּכִים אוֹתִי,
 גּוֹרְמִים לִי לְתַחֲוִישֵׁת חֲנֵק,
 צְמָאוֹן...
 וְקוֹל הַנְּשָׁמָה,
 כְּאֲנִקֶּת אֶסִּיר מְצִיחַ,
 לְעוֹלָם טְהוֹר - - -
 אֲתָה מְנִיעַ אוֹתְנוּ
 בְּקֶצֶב מְסֻחָר.
 אֵין מְנוּחָה.
 אֵין עֲצִירָה.
 בְּכָל רִגַע נִדְרָשׁ מִבֶּט חֲדָשׁ.
 הַמִּבְּט הַקּוֹדֵם שְׁהוֹשִׁיעַ -
 הוֹפֵן כְּעֵת לְסֵם מוֹת,
 לְמַעֲצוֹר,
 לְקַלִּיכָה שְׁיִישׁ לְהִסִּיר אוֹתָהּ.

יש רגעים
 שנדמה שאין לי מסגלות.
 נשטפת,
 אובדת במצולות ים,
 במעמקים.
 שכרון המעמקים -
 איפה?
 דמי זועקים,
 אינני עומדת בקצב -
 אבא, תושיע!!
 אין לי אור!
 אין לי יכלת לנשם!
 אני חותרת בכל כוחתי,

העולם מסתחרר -
 ואני במקום אחד.
 "הוציאני מחשך וצלמות
 ומוסרותי תנתיק" - - -
 ואתה ברחמיך שומע תפלה...
 הנה אני מרימה את ראשי.
 האור ששורף את כל הקלפות
 מראה לי אפק חדש.
 אני לא צריכה עוד לנוע,
 אתה עוטף אותי בשכע עצום
 שלא ראיתי מעולם!!!
 המקום - אותו מקום,
 והעינים -
 טהורות,

רואות מחדש.
 אין מחיצות,
 אין הסתרות,
 שפע עצום של לידה.
 ברירה חדשה
 אשר הישירה, נגמלה ונפרדה
 מעולמות שלמים של תעתועים.
 אני זוכרת הכל -
 מחדש,
 ומצפה ורואה -
 מחדש.
 וכסיעותי קלות,
 מרחפות בארצות החיים!

נְלַחֲמִים עַל הַחַיִּים

הִנֵּה אֲנִי חֹנֵן שׁוֹב,
 מְהַלְכִים בְּפָרְחֵי הַלֵּא בְּטוֹחַ,
 הַמְטֵשֶׁשׁ, הַמְעַרְפֵּל וְהַמְבְּהִיל.
 אֲנִי מוֹתֶחֶת אֶת כָּל-כָּלִי
 בְּמֵאֵץ שֶׁהוּא לְמַעַלְהָ מִן הַפְּחוֹת,
 נִשְׁעֶנֶת עָלַי,
 אָבִי אוֹהֵבִי.
 הַכֹּל כָּל-כָּךְ מֵאִים,
 קוֹלוֹת מִן הָעֶבֶר
 נִשְׁמָעִים מִפִּי שֶׁל אָבִי הַחוֹלָה,
 הַנִּפְרָד.

חֲבֵרְתִי שׁוֹקֶעֶת,
 מְתַבְּצֶרֶת בְּעוֹלָם אַחֵר.
 אֲנִי מוֹצֵאת אֶת עֵצְמִי
 בְּמַעְרָה אֶפְלָה,
 חֲשׂוֹכָה, אֵין שָׁם חַיִּים.
 הָאֵוִיר דָּלִיל,
 וְקוֹלוֹת אֶפְלִים מְטַמְּאִים אֶת הַחֶלֶל.
 קוֹלוֹת יְאוֹשׁ מְפַעֲפְעִים.

אֲנִי לֹא מְסַגֶּלֶת, לֹא יְכוּלָה!
 הַפְּרָחִים מְצַטְמָצְמִים וְהוֹלְכִים,
 כְּמַעַט וְאֵין מְקוֹם.
 הַתְּמוּנָה - הִכִּי קֵטְנָה שֵׁשׁ...
 בְּשֵׁאֲרִית כְּחוֹתִי אֲנִי זוֹעֶקֶת
 תַּעֲתוּעִים!
 אָבָא,

זֶה רַק תַּעֲתוּעִים!
 "דָּלְפָה נִפְשֵׁי מִתּוֹגָה, קִיַּמְנִי כַּדְבָרֶיךָ..."
 אַתָּה מֵאֲדִין לִי
 וּמְסַיֵּעַ לִי
 לְאַתֵּר אֶת פְּתַח הַמְּעָרָה.
 אֲנִי לֹא מִסְתַּנְּוֶרֶת מִהָאֹר
 הוּא כָבוֹשׁ בְּעֵנָן עָצוּם
 וְאֶפֶר עַד אֵימָה.
 אֲנִי מִזְדַּחֶלֶת בְּעֵינַיִם פְּעוּרוֹת,
 נִכְרָדֶת מִהַצְמָצוּם הַנּוֹרָא
 וְנַחֲשָׁפֶת. מְמַשֵּׁשֶׁת
 אָבֵן עֲצָמֹתִית וּגְדוֹלֶת מִימָדִים,
 שְׁחוּרָה וּמְשִׁתְּלֻטָּת.
 הִיא יוֹשֶׁבֶת בְּקֶרְבִּי
 מִפֶּשׁ עַל מִכְתַּח הַלֵּב.
 אֲנִי מְמַשֵּׁשֶׁת אוֹתָהּ
 מְבַהֶלֶת מִמְּדֵיָהּ!
 אֲנִי מִתְאַוֶּה לְהִקְשִׁיב.
 אָבָא,

אֲנִי רוֹצֶה כָּל-כּוֹן לְהִקְשִׁיב!
 עֲזֹר לִי לְהִקְשִׁיב לְךָ בְּאֶמֶת!!!
 ...אַתָּה שׁוֹמֵעַ אוֹתִי,
 אֵךְ לֹא מְנַחֵם.
 מִשְׁהוּ הַיּוֹם צָרִיךְ לְהַעֲשׂוֹת
 בְּהִתְעַרְוֹתָא דְלִתְתָּא.
 אֲנִי שׁוֹמֵעַת אֶת הַפֶּסֶק
 מִתּוֹךְ אִמּוֹן מָלֵא,
 שְׁכֵלְךָ רַחֲמִים.

אָנִי רוֹצֶה אֶת הַחֲבוּק שְׁלֶךְ -
 אָבֵל עוֹד לֹא הִגִּיעַ הַזְּמַן.
 יֵשׁ עוֹד עֲבוּדָה רַבָּה.
 מִשְׁהוּ תִקְוֶה, אֲפִלּוּ, עֵקֶשׁ,
 וְרוּחַ סְעָרָה מְנִיעָה אֶת הָעֲנָנִים,
 מִקְפִּיאָה אֶת הָעוֹלָם,
 מְעַרְפֶּלֶת אֶת חוּשֵׁי.
 אָנִי שׁוֹהָה בַּפְּקוּם הַזֶּה
 הָאֲבָנִי, הַפְּתִיכִי,
 הַלֵּא מְסֻגָּל,
 וּמִדְבָּרָת אֵלֶיךָ רְכוּת,
 בְּתַחֲנוּנִים,
 לֵלֵא כָּל תּוֹבְעָנוּת.

לְפִתֵּעַ,
 אָנִי רוֹאֶה אֶת הָאָבֵן מְעֻשָּׁנָת,
 מְכִיָּקָה זַעֵם אָצוּר,
 לֹא נִסְבָּל.
 חִיָּבִים לְהִתְחַבֵּר,
 חִיָּבִים לְחִיוֹת בְּחֶבֶד.
 אֵין שׁוּם אֶפְשָׁרוּת,
 לְאָגוּר בְּתוֹכִי אֶפִּילוּ שְׁעָה אַחַת.
 הֵינָה זֶה דִּינָמִי.
 הָאָבֵן מְשִׁנָּה אֶת מְמִדֵּיהָ,
 אֶת גְּוִנֵיהָ.
 וּמִשְׁהוּ בִּי
 נוֹשֵׁם מִמְּקוֹם אַחֵר,
 נִרְגָּע.

אָנִי מִקְשִׁיבָה לְךָ וְרוֹאָה
 אֶת עֲצָמֵי שׁוֹב בְּאִמְצַע הַדְּרָךְ.
 אַתָּה מְסִיר עוֹד מְסָךְ -
 אֶךְ לֹא מְנַחֵם,
 לֹא מְחַבֵּק,
 תּוֹמָךְ מִרְחוֹק,
 נִמְצָא,
 רוֹאָה.
 אָנִי פּוֹסַעַת בְּכַחוֹת לֹא מוּבָנִים
 אֶל מְסָךְ הָעֲרָפֶל,
 שְׂמֵלְכָנִי.
 מִשְׁהוּ לּוֹכֶת אוֹתִי,
 מִתִּישׁ אֶת נַפְשִׁי,
 בְּעֲצָמָה שְׂאִין לָהּ מְלִים.
 אָנִי דוֹעֶקֶת מִתְהוֹמוֹת לְבִי:
 "אָנִי לֹא אֶעֱזֹב אוֹתְךָ!"
 אָנִי לֹא מוֹתֶרֶת.
 אָנִי מֵאֲמִינָה בְּאִמּוֹנָה שְׁלֵמָה
 שְׁהַכֵּל - הַכֵּל לְטוֹבָה,
 וְאַתָּה מְרָאָה לִי בְּחִסְדְּךָ
 אוֹרוֹת גְּדוֹלִים, נִסְתָּרִים
 הַמְחַלְחֵלִים בְּאִטְיֹת נוֹרָאָה,
 מֵעֶבֶר לְמְסָךְ.
 עוֹד לֹא רוֹאִים אוֹתָם.
 עֵין אֲנוּשׁ לֹא מְבַחֵינָה
 בְּחִדְיָה שְׁלֵהֶם,
 אֶךְ הֵם פּוֹעֲלִים בְּעוֹלָם,
 דוֹרְעִים חַיִּית,

מַחַיִּים אֶת נַפְשׁוֹתֵינוּ הַלְאוֹת
 הַמְרֻקָּוֹת,
 הַנְּאֻחֹת.
 אַתָּה לֹא מְחַבֵּק הַיּוֹם,
 אֲבָל אַתָּה כָּל-כּוֹף נֹכַח.
 מַשְׁהוּ בְּנוֹכְחוֹת הַנְּסֻתָּרֵת שְׁלֶךְ
 זֹרֵעַ בִּי כַחוֹת נְדִירִים.
 שְׁלֵג בִּירוּשָׁלַיִם.
 הַהָרִים לוֹבְשִׁים לָבֵן.
 הַעֲצִים מְתַהַדְרִים בְּגְלִימָה הַמְּטֵהָרֵת.
 אֲנִי מְתַבֹּנֵנֶת בְּיַלְדִים
 הַשׁוֹעֲטִים בְּתֵם,
 נוֹגְעִים בְּגִיל בְּמַרְבֵּד הַלָּבֵן.
 רַחֲמֶיךָ נִפְרִים.
 אַתָּה מְמַתִּיק אֶת הַדִּינִים
 בְּאֶפֶן גָּלִי.
 שְׁלֵג בִּירוּשָׁלַיִם, יָב הָעוֹלָם,
 וְאַנְחֵנוּ רוֹצִים לְחַיּוֹת.
 הַמְּלַחֲמָה בְּעֲצוּמָה,
 הַמְּלַחֲמָה עַל הַחַיִּים,
 וְהָרָצוֹן לְחַיּוֹת
 מְטִיָּה אֶת הַכֹּל!

פְּסִיעוֹת

פְּסִיעוֹתֶיךָ, אָבִי,
כָּל כֶּךָ עֲמָקוֹת
נִחְרָתוֹת בְּחִלּוֹ שֶׁל הַיָּם.
פְּסִיעוֹתֵי הַקְּטָנוֹת
עֲדִין רְכוּת,
מְנַסּוֹת לְמַלְא
אֶת תּוֹכָם.

הַיּוֹם עַל הַחוּף,
אֵשֶׁב וְאֶכְסֶף,
לְיָמִים אֲחֵרֶיךָ אָרוּץ.
אוּכַל שׁוֹב לְנֹצַר,
אֶת עֲמֻק הַדְּרוֹר,
בְּמַרְחָב שְׁלֶךְ וְשָׁלוֹ...

הַיָּם הַנּוֹרָא
כֶּבֶר שְׁטֵף לוֹ מְדָמָן,
פְּסִיעוֹת שֶׁל אֵינְסִפּוֹר אָנָּשִׁים.
אָךְ יֵשׁ פְּסִיעוֹת
שָׂאוֹתֵי מְמַלְאוֹת,
טְבוּעוֹת עֲמֻק בְּנִפְשֵׁי.

אַרְמוֹן שֶׁל חוֹל

בְּעֶמֶק הַחוֹף,
עִם דָּגָל לָבָן
יוֹשֵׁב לוֹ אָבִי הַגָּדוֹל.
בוֹנֵה לִי אַרְמוֹן,
בְּיַד שֶׁל אָמֵן,
אַרְמוֹן שֶׁל חוֹל.

יוֹשֶׁבֶת בְּלֵאט,
מְבִיטָה בְּלִי מְלִים,
הַטְּפוֹת נְעֻרְמוֹת
אֶל נַפְשִׁי.
הָאֵם הָאֲדוּוֹת,
הַנוֹשְׁקוֹת אֶל הַחוֹף
יְבִיסוּ אֶת אַרְמוֹנִי?

אַבִּיט עִם בֵּת צָחוֹק
אֲמַר לְאָבִי:
"רוֹצֵה שֶׁהַאַרְמוֹן יִשָּׂא.
וְהוּא הַגָּדוֹל,
גּוֹעַר לוֹ בַּיָּם:
"אֵל תִּגַע, תִּזְהַר!"

זֶהוּ שִׁיחַ עֶמֶק,
בֵּין הַיָּם וְהַחוֹל
מִי אַחֲרוֹן יוֹתֵר.

אַתָּה כְּבָר רָחוֹק,
אֶךְ עֶמֶק בְּנַפְשִׁי
מִרְחֵב מְנוֹף יְלִדוֹתִי...

